

NOVI TALNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Ko smo te dni o občinah »stikali« za novicami in dogodki, smo našli pravo sušo. Pristojni funkcionarji so v glavnem na dopustu, kar pa jih je ostalo pa praviloma »dežurajo«. Dežurstvo pa pomeni čakati na dogodke. Zato se kaj posebnega tudi ne dogaja. Sicer pa nekaj dni oddiha nikomur ne škodi.

Neumorni pa so gasilci. Prejšnje dni morda še bolj, saj so morali večkrat poseči vmes, da preprečijo širjenje požarov, ki so jih zaneli otroci v igri ali izletniki z nepremišljenim ravnanjem. Vmes pa še kar gojijo kondicijo — z vajami.

V naši hiši je podoben položaj, le da morajo novinarji, ki so ostali na delovnih položajih še kaj narediti za tiste, ki te dni osvajajo meter po meter Jadranskega morja.

V tej številki smo vam, dragi bralci, pripravili nekaj poletnega branja, ki naj za nekaj trenutkov odvrne vašo pozornost od sila pritegujočih novic kot so — olimpijske igre.

VAS UREDNIK

Pri pripravi novega srednjeročnega plana smo izhajali iz ugotovitve, da je bil razvoj prometnih dejavnosti premalo usklajen in neenakomeren ter je zaostajal za potrebami gospodarstva in naraščajoče mednarodne menjave. Se vedno nismo učinkoviti v prizadevanju za koordinacijo razvoja transportnih dejavnosti in za ustvarjanje materialnih organizacijskih in drugih pogojev, potrebnih za racionalni pretok blaga in potnikov ter za oblikovanje koncepta integralnega transporta. V bodoče moramo zato stalno izboljševati učinkovitost in kakovost transportnih stroškov, je ondan v Celju dejal ANDREJ MARINC, predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije ob otvoritvi štiriinštirideset kilometrov dolgega odseka avtomobilske ceste Hoče—Celje.

Ob tem nas v bodoče čakata dve pomembni nalogi. Prva je, da moramo usklajevati politiko in razvoj med različnimi prometnimi zvrstmi in regionalne transportne sisteme povezovati v učinkovit transportni sistem, ki bo zagotovil največjo možno propustnost celotnega jugoslovanskega prometnega sistema in nas smotno vključeval v evropski sistem. Prilagajati se moramo tudi potrebam

PO HITREM PASU

kot jih narekuje krepitev splošne ljudske obrambe. Cestno in železniško omrežje ima v Sloveniji in Jugoslaviji glede na prometni in geografski položaj poseben pomen. Njena lega narekuje ustrezno povezavo cestno-prometnega omrežja z mednarodnim, kar pomeni z ene strani koncentracijo prometa v prometnih koridorjih, po drugi strani pa je zaradi policentričnega urbanističnega razvoja republike nujen enakomeren razvoj cestnega omrežja tudi v tistih območjih, ki ležijo zunaj naravno in mednarodno pogojenih koridorjev.

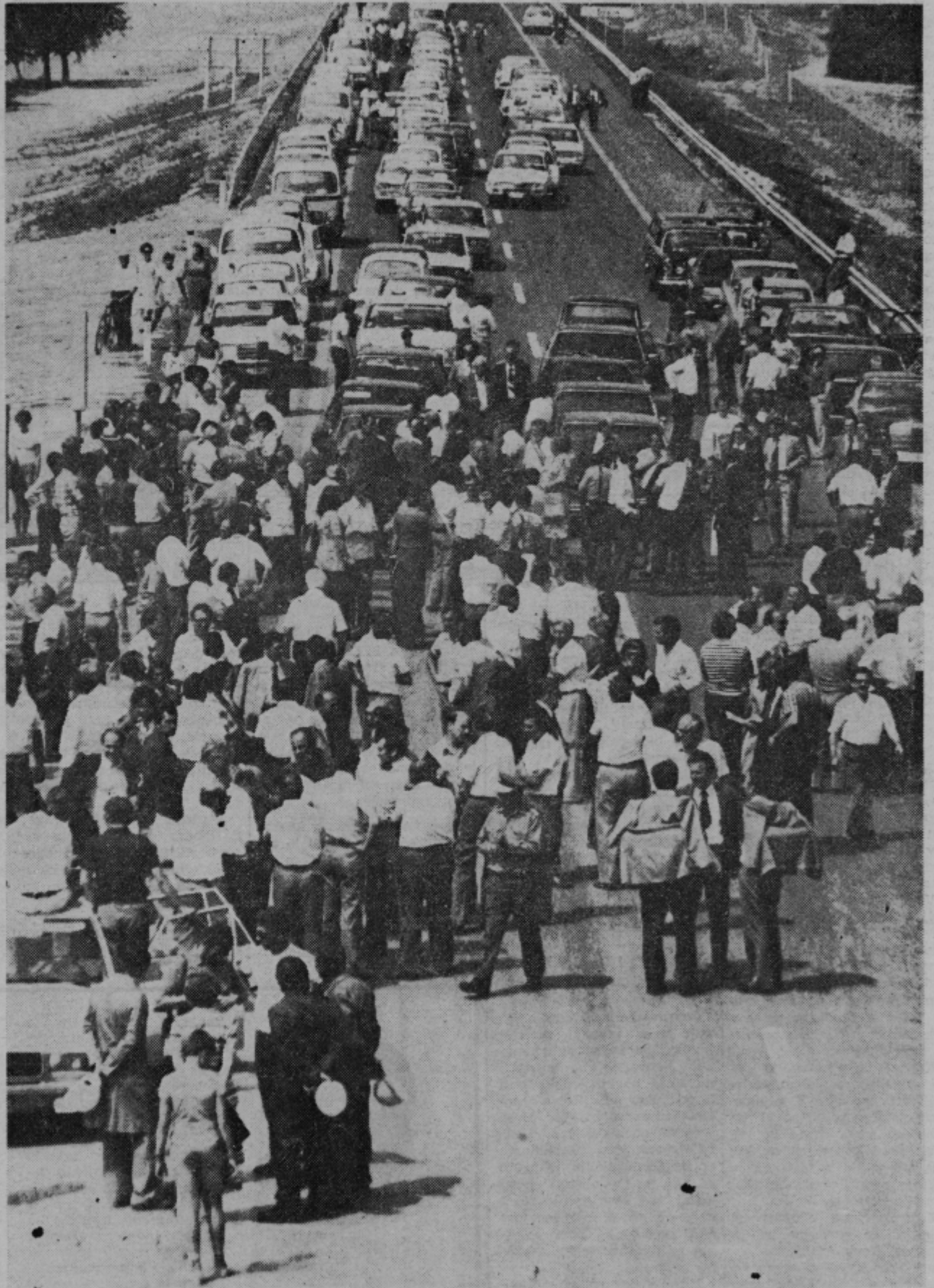
V uresničevanju te naloge se kaže tudi izreden pomen javnega posojila za ceste. Občani so z velikim razumevanjem vpisali posojilo. Tako je bila načrtovana vsota dosežena že sredi julija. Akcija se nadaljuje v korist občinskih programov. Izpričuje pa akcija, kako velik je interes občanov in delovnih ljudi za uspešnejše urejanje prometa, istočasno pa dokazuje visoko zavest za skupne akcije. To je zdaj tudi moralna podpora prizadevanjem, da se v okviru federacije, v dogovoru z drugimi republikami in pokrajinami doseže, da se za izgradnjo cestnega omrežja preusmeri del prometnih davkov. Prispevek od porabe goriv je najbolj naravni vir za financiranje prometa. Prizadevanja bomo morali usmeriti tudi na najetije posojila pri mednarodni banki za obnovo in razvoj in pri Evropski investicijski banki, poiskati pa tudi še druge vire plačilno-bilančne sposobnosti Slovenije in Jugoslavije. Pomembnejši od tega, pravzaprav odločujoči pa bodo rezultati gospodarjenja v načrtovanem srednjeročnem obdobju. Od tega bo največ odvisna uresničitev načrtovanega razvoja.

Zdaj kaže, da bodo stekli tudi dogovori med republikami in pokrajinami glede graditve avtomobilske ceste Bratstva in enotnosti, hrbtenice jugoslovanskega cestnega omrežja in evropske transportne ter prometne žile.

Druge naloge, enako morda pa še pomembnejša, pa je vprašanje razmejitve množičnega prometa med železnico in cestnimi prevozi. Tehnično in ekonomsko je dognano, da je železnica hrbtenica vsega prometa, kljub temu pa se pri nas še kar naprej tovar nezadržno seli na ceste, kar nam povzroča iz dneva v dan vse večje probleme. Zdaj je priložnost in ni da bi odlašali, da na temelju novih spoznanj prometno problematiko obravnavamo kompleksno in dolgoročno ter ustvarimo pogoje za družbeno najracionalnejše rešitve.

Cestni promet ni in ne more biti izolirana veja prometne dejavnosti, ampak je lahko le integralni del prometa, ki se odvija na širšem prostoru. Usklajen in vgrajen naj bo v celotno gospodarsko dejavnost skupnosti, pa tudi v mednarodni delitvi dela.

Po Marinčevih besedah pa so zlasti znotraj cestnega tovornega in potniškega transporta, predvsem v odnosih med cestnim in železniškim prevozom še hudo neurejeni odnosi. Ti spodbujajo neracionalen razvoj in onemogočajo smotno delitev dela. Oblikovanje entne politike prometa, ki ji zdaj najresneje pristopamo pa bo razmejila neurejenost odnosov na subjektivne in objektivne pogoje, kar je za družbeno akcijo nedvomno potrebno. Kajti odločitve, da bomo vozili po hitrem pasu pomeni tudi, da bomo vozili mimo tistih, ki se s počasnega pasu ne bodo pravočasno vključili v skladnejši razvoj.

S svečane otvoritve Slovenike od Hudinje do Hoč. Veselje je veliko. Iz Celja do Slovenskih konjic traja vožnja deset minut. Do Hoč nekaj manj kot pol ure, seveda v mehkih 100 kilometrov na uro, kolikor je omejitev na tej cesti, ki nosi oznako, da je rezervirana za motorni promet. Vsekakor velika pridobitev za vse nas. Morda se je v celoti niti ne zavedamo.

Foto: D. MEDVED

URESNIČEVANJE SPORAZUMOV

ŠE KAR MLAHAVO

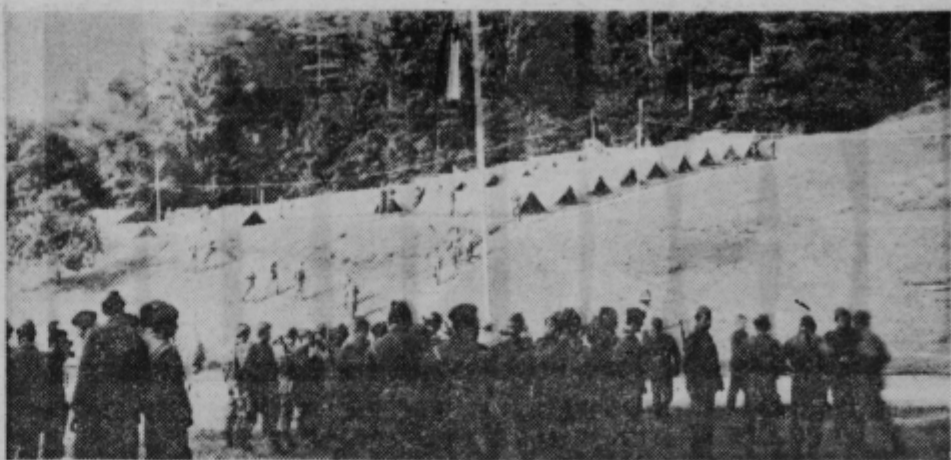
Uresničevanje samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov v celjski občini, kakor kaže polletni pregled, ni povsem zadovoljivo. Še najdosledneje izpolnjujejo svoje obveznosti podpisniki samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za izgradnjo objektov posebnega družbenega pomena. Po območnem družbenem dogovoru za leto 1975 je bilo planiranih nekaj manj kot dve stari milijardi sredstev. Dolej pa je združenih nekaj nad 40 odstotkov vseh predvidenih sredstev, 49 temeljnih organizacij združenega dela s sedežem v Celju še ni podpisalo sporazuma. Družbeni dogovor za INDOK center še ni podpisalo 61 temeljnih organizacij od 307 možnih podpisnikov. Dolej so delavci združili okrog 30 odstotkov načrtovanih sredstev. Družbeni dogovor za inovacije ni podpisalo še 58 tozov, dolej združenih sredstev pa je okrog 25 odstotkov. Približno enake ugotovitve veljajo za izpolnjevanje samoupravnega sporazuma za združevanje sredstev za stanovanja delavcev posebnega družbenega pomena, za združevanje sredstev za

celodnevno šolo, sanacijo ogrevanja v Novem Celju in v gledališču. Enaka razmerja ugotavlja polletni bilančni pregled za financiranje skupnih potreb občanov v krajevnih skupnostih. Pri tem pregledu je zanimivo dvojje: kako ponekod nedosledno in mlačno, kljub upoštevanju trenutnih gospodarskih razmer, izpolnjujejo samoupravno dogovorjene obveznosti, o katerih so se izrekli delavci. In dalje, kako to, da v enih in istih tozidih kljub demokratično zasnovani in izpeljani družbeni akciji ostajajo še naprej ob strani? Kje je njihova samoupravna in ustavna pravica in dolžnost? To vprašanje velja za Steklarja, za delovne skupnosti skupnih služb v Topru, Ingradu, za tozid vzdrževanje cest v Cestnem podjetju, za EMO, za Merx, za tozid veleprodaja in delovno skupnost skupnih služb v Tkanini in drugod. Niti podpisovanje niti izpolnjevanje dogovorjenih družbenih obveznosti še ni sklenjeno. Toda v ustavi in v družbeni praksi smo samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje sprejeli kot eno izmed osnovnih načel uvajanja

vseh odnosov v združenem delu. Tega se zaveda 80 odstotkov vseh temeljnih organizacij in organizacij združenega dela. Resda je med nepodpisniki mnogo kolektivov z zelo skromnim številom zaposlenih. Vendar imajo vsi delavci enake samoupravne pravice in dolžnosti, zato ne more biti izjem.

V nekaterih kolektivih že sami postajajo kritični do neizpolnjevanja družbeno dogovorjenih nalog in vprašujejo, kakšna je odgovornost računovodij, tajnikov samoupravnih organov, delavskih svetov in drugih organov. Njihova stalna naloga bi morala biti, da preverjajo ne samo finančni, pač pa tudi vsebinski del družbenih dogovorov in sporazumov. V vseh kolektivih bi morali zaostri samoupravno in politično odgovornost, če ugotovljajo nerazumljivo mlahav odnos do izpolnjevanja sporazumov. To je prvi korak k stabilizacijski organiziranosti, k pomanjkljivostim v stabilizacijski akciji in k zastoji pri zadovoljevanju potreb, za katere so zainteresirani delavci in občani v celjski občini.

JOZE VOLFAND

Zadnje dni junija je bila pri Kokarju v Gornji Savinjski dolini uspešna vaja rezervnih inženirskih enot. dvoma pripomoglo, da so rezervisti kljub težkim pogojem, saj so se temperature v teh dneh povzpelle do 30 stopinj, uspešno opravili zastavljene taktične naloge.

Vaja je pokazala dobro strokovno in kondicijsko pripravljenost rezervistov, tako starešin kot vojakov. Vojaški tabor v Kokarju je bil vzorno pripravljen, kar je brez 5deskogSSShinženirij-skihZŠ Sā jsihkw mlhw āgov A. KUMER

CELJE

VELIKO ZA KADRE

Celje je dobilo svoj srednjeročni plan družbenega razvoja do 1980. leta. Sprejeli so ga delegati vseh treh zborov občinske skupščine ter skupščin petih samoupravnih interesnih skupnosti. Ko je na skupnem zasedanju o tem dokumentu govoril podpredsednik izvršnega sveta, Risto Gajšek, je glede nalog na družbenem področju dejal, da je eden osnovnih ciljev izboljšanje obstoječe strukture zaposlenih in pospešitev priliva mladih strokovnih kadrov. V strukturi zaposlenih bomo morali zagotoviti 2,2 odstotka z visoko (zdaj 1,3 odstotka), 2,8 odstotka z višjo (zdaj 1,4 odstotka), in 11,8 odstotka s srednjo šolo (zdaj 9,9 odstotka).

»Ker kažejo demografska gibanja v občini tudi do 1930. leta neugodno podobo, računamo, da bo leta 1980 znašal priliv delavcev iz okolice in tistih z začasno zaposlitvijo okoli 10.000. Zato je nujno,« je poudaril Risto Gajšek, »da zadržimo visoko stopnjo stanovanjske izgradnje s 500 stanovanji vsako leto.«

V planu je nadalje številka, da bomo do 1980. leta na novo vključili 600 delavcev z visoko in višjo izobrazbo in da bomo izdatno pospešili izobraževanje ob delu.

Na zdravstvenem področju je preventivna stran in delno tudi kurativna šibka točka v

Risto Gajšek

celjski občini, ki neugodno vpliva na razpoloženje delavcev. Gre namreč za nezadostno opremljenost in prav takoš mrežo zdravstvenih postaj. To stanje bo treba izboljšati.

Plan posveča večjo skrb kot doslej socialnemu varstvu, zlasti mladine in ostarelih.

Plan je po svoji vsebinski opredelitvi inovacijski ne le zato, pa tudi zato, ker opredeljuje našo skupno skrb za inovacije, za raziskovalno delo, informacijsko dejavnost in za izgradnjo objektov posebnega družbenega pomena. Z nekaterimi od teh objektov ustvarjamo pogoje

za množičnost v telesni kulturi in rekreaciji, kar je sočasno velikega pomena za krepitev obrambne sposobnosti občanov,« je še dejal Risto Gajšek.

Prostor postaja vse bolj pomembna in občutljiva družbena kategorija. Odločitve o uporabi prostora so dolgoročne in trajne, zato je tembolj pomembna preiščena politika, saj moramo upoštevati zlasti kmetijske in gozdne površine, racionalnost infrastrukture in komunalnih naprav ter ugodne bivalne pogoje. Plan nakazuje potrebo po ažuriranju urbanističnih programov, opredeljuje pa tudi globalne usmeritve za posamezne rezerve.

V srednjeročnem obdobju bo vsekakor treba hitreje prenašati sredstva in odločitve v krajevne skupnosti in z njimi krepiti samoupravno osnovo občanov v prostoru občine. Odpravljanje razlik v aktivnosti posameznih krajevnih skupnosti kot tudi razlik v razvitosti posameznih območij mora postati skrb vseh družbenih subjektov.

»In končno,« je opozoril Risto Gajšek, »družbeni plan občine posveča posebno skrb krepitvi obrambne sposobnosti in družbeni samozasčitvi. Z ustavnimi in zakonskimi opredelitvami je ljudska obramba postala integralna sestavina samoupravnih odnosov v naši družbi.«

MB

NA KRATKO, A ZANIMIVO

CELJE: KRUH MALO DRUGAČE

Da bi izvedel, če poletna vročina vpliva na peko in prodajo kruha, sem se ogledal v prostorih MERX TOZD pekarnice slaščičarne Celje.

Potrošnja kruha na celjskem območju se v pomladanskih in poletnih mesecih poveča za okoli 10 odstotkov. Pekli so na to pripravljene in peko privedijo potrebam. Prav tako se prilagajajo prazničnim in nedeljskim dnevom, ko se potrošnja poveča za 50 do 60 odstotkov. Kljub temu se dogaja, da v takšnih dneh prodajalnam zmanjka kruha. In mi pravimo: spet je pek spekel premalo kruha.

Vendar to ni vedno res. Celjski peki pečejo po naročilu. Torej niso oni krivi za premajhne količine kruha, temveč prodajalci ki ga premalo naročijo. Kriva je tudi neprimerna porazdelitev kruha. Tako se zgodi, da ga je v nekaterih prodajalnah premalo, drugje pa ostaja.

Kapaciteta pekarnice je dovolj velika, da lahko zadovolji vsa naročila. V teh mesecih spečejo približno 16 ton osnovnih vrst kruha in trideset tisoč kosov peciva. Velika težava je v tem, da je težko vnaprej predvideti, kakšna bo potrošnja kruha.

Z nepravilnim planiranjem peke pa so povezane izgube pekarnice. Kruh, ki ostane, porabijo za živinsko krmo in njegova cena se bistveno zmanjša.

V času stabilizacije bi veljalo razmisljati tudi o tem.

RADO SERNEC

CELJE: OSTROŽNO: 30 LET GASILSKEGA DRUŠTVA

Prejšnji petek so se v obnovljenih društvenih prostorih zbrali člani gasilskega društva in predstavniki družbenopolitičnih organizacij na slavnostni seji ob 30-letnici gasilskega društva Ostrožno. O pomenu jubileja je govo-

ril predsednik društva Franc Dimec, o delu in življenju društva pa Jože Repar.

Na slavnostni seji so sklenili navezati bratske odnose in tovariško sodelovanje s člani prostovoljnega gasilskega društva Druškovac.

Na slavnosti je podpredsednik Gasilske zveze Slovenije Viti Špat podelil gasilska priznanja za dolgoletno delo v organizaciji, naslednji dan pa je bila velika in uspešna vaja gasilskih enot in enot civilne zaščite krajevne skupnosti Ostrožno. Na koncu je bila pred gasilskim domom še osrednja proslava, na kateri so med drugim sprejeli v svoje vrste pionirje in jim izročili gasilske legitimacije, občinska gasilska zveza Celje pa je društvu podelila spominsko plaketo. F. MAUER

MOZIRJE: LEP ODZIV ZA CESTE

Čeprav akcija ni končana in zato tudi podatki še niso končni, pa že sedanj, nepopolni, govorijo, da so se v mozirski občini lepo izkazali pri vpisu posojila za ceste. Ko je izvršni odbor predsedstva občinske konference SZDL ocenjeval to pomembno družbeno akcijo, je ugotovil, da so v občini vpisali nekaj nad šest milijonov dinarjev posojila in s tem preslegli predvideno kvoto za več kot milijon oziroma za 26,7 odstotka.

Navzlic temu ugotavljajo, da odziv ni bil povsod enak. Zato bodo v naslednjih dneh znova v akciji, da bi zajeli še tiste, za katere menijo, da bi lahko vpisali posojilo.

V občini je doslej povsem zaključilo vpisovanje posojila deset delovnih organizacij, med njimi tudi zasebni obrtniki, ki so v akciji uspeli tudi po zaslugi svojega društva. Sicer pa so stoodstoten odziv zabeležili še v kolektivu trgovskega podjetja Savinja, v tovarni malih gospodinjstev aparatov Gorenja, v Marcarorjevi trgovini Jelka v Gornjem gradu, na uradni občinski skupščini ter v osnovni šoli Mozirje. M. B.

PRVI KANDIDAT ZA OBČINSKO NAGRADO

Po sklepu izvršnega odbora predsedstva bo občinska organizacija SZDL v Mozirju predlagala občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin za kandidata za letošnje podelitev občinske nagrade. Kot je znano, podeljuje občina Mozirje svoje najvišje družbeno priznanje vsako leto za občinski praznik, dvajseti september.

Socialistična zveza v Mozirju namreč meni, da si je občinska organizacija Zveze rezervnih vojaških starešin zaslužila to priznanje zaradi uspešnega dela, ki ga je opravila v zadnjem obdobju.

MB

TONE ERJAVEC

Ime Toneta Erjavca iz Celja je tesno povezano z dejavnostjo Rdečega križa, z njo pa je dobesedno »zastrupljena« že dvajset let. Zdaj pravi, da je skrajni čas, da izpreže, pri tem pa sam dobro ve, da s tem, ko bo odlošil

junkcijo predsednika te humanitarne organizacije, z njo ne bo pretrgal stikov. Če se nekaj tako globokega vsidra v srce kot je ljubezen do ljudi, ki so pomoči potrebni, potem so korenine trajne.

Tone Erjavec zavzeto govori o nekdanji in sedanjji vlogi Rdečega križa ter meni, da ta dejavnost ne bo nikoli izgubila na svojem pomenu. Čeprav je manj revnih ljudi, pa se množijo naravne katastrofe in takrat je pomoč Rdečega križa nujno potrebna. Kako so starejši ljudje potrebni tople besede in pozornosti nam povedo izletni socialnih podpirancev, ki jih dolga leta pripravljajo občinski odbor Rdečega križa v Celju. »Ko smo letos ta izlet združili z obdaritvijo vseh tistih, ki zaradi nepokretnosti ali previsoke starosti niso mogli na izlet, smo naredili veliko več, selje vsem, ki so ostali doma. Obdarili smo jih s paketi, v katerih je bila hrana, v skupni vrednosti skoraj dveh milijonov.

Precej denarja dobimo z lastnimi akcijami, izkupiček pa namenimo ljudem v stiski. Imamo tudi tesno sodelovanje z drugimi organizacijami Rdečega križa, iz Ljubljane smo pravkar dobili šest ton oblačil. Veseli smo jih, saj naši ljudje radi sprejmejo, kadar zaidejo v hudo.

Sicer pa delajo v Rdečem kražu sami odlični sodelavci in brez njih bi bilo delo nemogoče. Sekretarka občinskega Rdečega križa Mija Handžičeva je nenadomesljiva moč, pa tudi ostali obrtniki so čudoviti. Delati s takimi ljudmi je veselje, zato se tudi težave lažje premagujejo. Da, bili so časi, ko so ljudje imeli odpor proti Rdečemu križu, češ, da razdeljuje stare cunje. Zdaj tega ni več, sploh pa smo danes drugače ustavno organizirani, kar pomeni, da ima organizacija v družbi drugačno veljavo.

Beseda o sebi gre Tonetu Erjavcu težko z jezika. Znan je potem, da zaradi skromnosti ne želi

OBRAZI

publicitete. O njem zve- mo veliko več iz pripovedovanja njegovih prijateljev. Potem ga vprašamo, ali ti podatki drže in on jih potrdi ali zanika. Tako smo zvedeli, da se je boril v vrstah II. grupe odredov, da je rodom Dolenjec in kljub temu že naturaliziran Stajerec, da pa še rad zavije v domače kraje.

Je tudi nosilec mnogih odlikovanj, pred kratkim pa se jim je pridružil še zvezno odlikovanje — plaketa samoupravljalca, za katero je Tone Erjavec povedal, da je zelo lepa. Kanček ponosa smo začutili v tem, pa tudi čut za estetiko se mu je pridružil. Tu se je Tone Erjavec izdal in potrdil lastnost, ki jo cenijo njegovi prijatelji, redoljubnost in ljubezen do vsega lepega. In naj ne zameri, če smo to tudi zabeležili.

ZDENKA STOPOR

SLOVENIKA OD HUDINJE DO HOČ

ŽELJE POSTAJAJO RESNIČNOST

Za avtocesto Vrhnika—Razdrto smo prejšnji teden pred dnevom vstaje slovenskega naroda dobili nov pomemben cestni objekt v Sloveniji, imenovan s simboličnim imenom »SLOVENIKA«, zaenkrat od Hoč pri Mariboru do Hudinje pri Celju — Podaljšek do Arje vasi z obvoznico pri Zalcu naj bi bil gotov do konca prihodnjega leta — Slavnostni govornik je bil predsednik IS SRS Andrej ing. Marinc — Trak nove ceste je prerezal delavec Cestnega podjetja SGP Primorje Stojan Širok — Kmečki kruhki, Drameljčan in cvetje — Zakaj na »Sloveniki« cestnina? — Tudi ta del ceste je tisto, čemur bi lahko rekli: želje postajajo resničnost.

Simbol, ki mnogo pove. Trije delavci treh delovnih organizacij. Od leve proti desni: Lenart Zorko iz Gradisa, Stojan Širok, Splošno gradbeno podjetje Primorje Ajdovščina in Štefan Virag, Slovenija ceste. Trak na novi cesti je prerezal Stojan Širok.

Šopek za predsednika IS Slovenije. Inž. Andrej Marinc se je moral ustaviti, saj so mu pionirji izrekli dobrodošlico na novi cesti, mu izročili šopek rdečih nageljnov in vsem skupaj čestitali za uspeh, kakršnega predstavlja nova cesta.

ENI POZABILI, DRUGI POMAGALI

V poročanje o prometni problematiki v Sloveniji so se zelo aktivno (kar je seveda na moč pravi) vključili tudi časnikarji. Zal pa so prav na te, od katerih odgovorni za izgradnjo in izboljšavo cestne mreže v Sloveniji želijo, da bi o tem čimveč pisali in bi tako širša javnost bila najboljše obveščena, tokrat pozabili.

Tako tudi v naši redakciji nismo prejeli vabila oziroma kakršnegakoli obvestila, kdaj bo otvoritev ceste, s kakšnim programom in tako dalje. Ker pa za takšno otvoritve velja poseben protokol, ki ga vodijo določene osebe, je seveda jasno, da vsak ne more na otvoritev. Potrebovali pa smo podatke, da bi lahko občane, ki so z vso voljo in solidarnostjo ter polno zavestjo podprli akcijo posojila za izboljšavo slovenskih cest, obvestili, kako je z novim objektom.

Do podatkov in vsega, n. pr. kakšna je bila otvoritev pomembnega cestnega

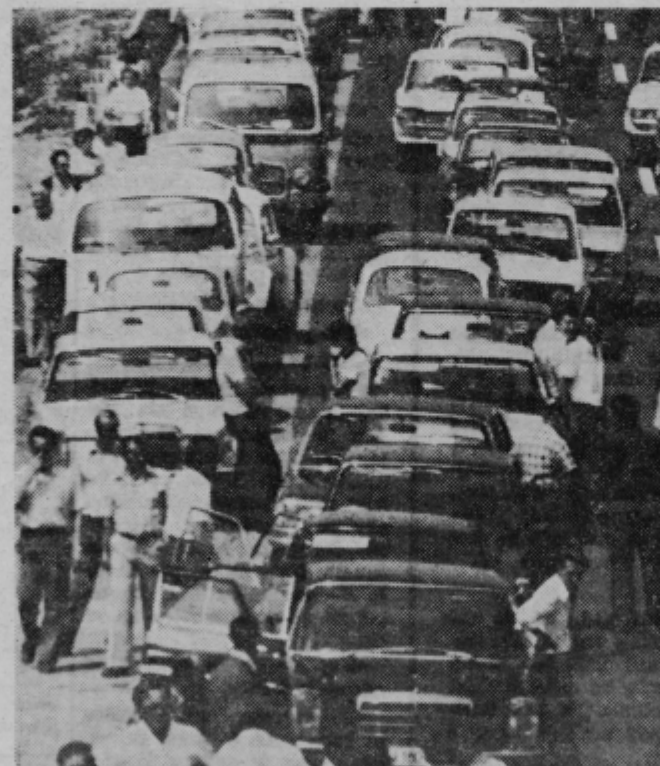
objekta, pa smo prišli po zaslugi delavcev Uprave javne varnosti v Celju, še posebej pa inšpektorja Alojza Horvata in njegovih fantov. Kot že velikokrat doslej, so nam tudi tokrat pomagali iz zagate in vse uredili tako, da smo lahko prisostvovali otvoritvi in celo prvi zdrveli proti Drameljčan, kjer smo pričakali z Drameljčani kolono prvih gostov na novi cesti.

Torej gre tudi delavcem v modrih uniformah zahvala, da lahko danes berete reportažo, kako je z novim cestnim objektom in vsem drugim, kar sodi zraven.

Eni so pač »pozabili«, drugi pa so nam pomagali! Slike: D. MEDVED

Takole zaporo so pripravili vrli Drameljčani. Prišli so tudi brigadirji s šentvida pri Planini, godba na pihala, brhka dekleta s pijačo in jedajo v prikupnih oblekah in kdo se ne bi ustavil ob tako konkretnem in prijaznem vabilu...

Avtomobilska gneča. Čakajoči v vrsti. Čakajo, da polete po novi asfaltni stezi, skozi novo okno v svet. In še nekaj simbolike je v tej sliki: nekdo je rekel »poglej, čakajo v vrsti, da vpišejo posojilo za ceste«

MED GOSTI

Za kako pomemben cestni objekt gre, kaže tudi prisotnost številnih gostov, ki so se udeležili otvoritvene slovesnosti v Celju ter se nato odpeljali kot prvi uradni potniki (cestnine tisti dan še niso pobirali!) proti Mariboru. Slavnostni govornik je bil predsednik IS SRS Andrej ing. Marinc, med drugimi gosti pa smo lahko pozdravili: predsednika Republiške konference SZDL Mitjo Ribičiča, predsednika republiškega sindikalnega sveta Janeza Barboriča, sekretarja Centralnega komiteja ZKS Franca Šetinca, člana sveta federacije Franca Leskoška-Luko, generala Jožeta Ožbolta, predsednika Občinske skupščine Celje Jožeta Marolta in mnoge druge, med katerimi so bili tudi najvidnejši predstavniki posameznih občin, skozi katere je speljana oz. bo v prihodnjem obdobju nova cesta »Slovenika«. Pozabiti pa ne gre tudi številnih občanov in seveda delavcev, ki so gradili ceste.

LEGITIMACIJA NOVE CESTE

Prav je, da novo cestno lepoto predstavimo tudi z nekaterimi podatki, tako da bo jasneje, kaj smo z njo pridobili:

- nova avtocesta (zaenkrat polovična) je od Hoč pri Mariboru do Hudinje pri Celju dolga 44 kilometrov, s tem pa se je za približno potovico skrajšal doslej potreben čas vožnje v primerjavi s sedaj že staro cesto.

- na novem odseku avto ceste je treba plačevati cestnino, ki znaša 0,27 din na kilometer za avto srednje kategorije oziroma 12 dinarjev za vso pot.

- cesta ima 27 nadvozdov, 12 podvozdov, 24 mostov, dolžine od pet do petdeset metrov, 8 viaduktov skupne dolžine 2398 m, 2 predora (1501 m).

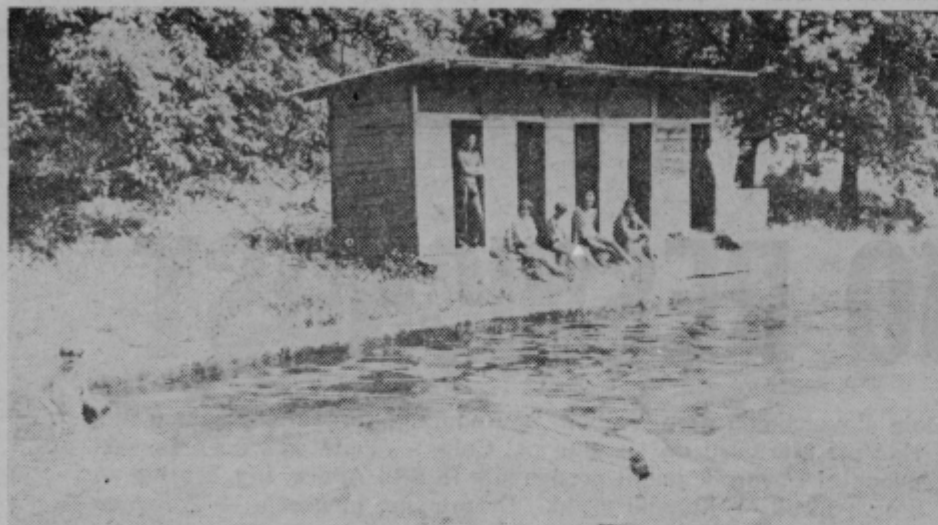
- Ceprav je računana hitrost na cesti 120 km na uro, velja kot za vse druge magistralne ceste v Sloveniji omejitve hitrosti na 100 km na uro.

- ob petih priključkih na cesti tudi klanci ne bodo delali težav, saj je njihov največji vzpon le 4-odstoten.

- cesta je stala 1,4 milijarde dinarjev.

- z avto cesto Vrhnika—Razdrto in Hoče—Hudinja imamo tako v Sloveniji nekaj manj kot sto kilometrov modernih cestnih površin, kar je že dobra osnova za nadaljnje povezovanje celotne Slovenije s sodobnim cestnim omrežjem. Ze prihodje leto bo Slovenika podaljšana do Arje vasi in nato speljana z obvoznico mimo Zalca, z deli bodo nadaljevali tudi na Primorskem ter od Ljubljane do Vrhnike in v naslednjih letih od Hoč proti Sentilju.

T. VRABL

Po nekaj letih so na Ljubnem ob Savinji letos znova usposobili plavalni bazen. Ima dosti obiskovalcev in kopalcev, še zlasti, ker je voda v njem toplejša kot v bližnji strugi Savinje.

LJUBNO OB SAVINJI

SPLAVARJI NARED

Da, nared za svoj šestnajsti tradicionalni flosarski bal in tudi za kratko vožnjo s splavom po Savinji. Da obudijo spomine, da seznanijo mlajše in druge s svojim nekdanjim delom, ki je pred vojno dajalo ljudem ob gornjem toku Savinje in ob Dreti kruh in življenje. Danes je savinjsko splavarstvo narodopisna značilnost. Sicer pa o savinjskih splavarjih govori tudi razstava, ki so jo že prejšnjo soboto odprli v osnovni šoli na Ljubnem. Razstava bo odprta vse do vključno 1. avgusta.

Prireditve v okviru šestnajstega flosarskega bala so se pričele ne le z razstavo, marveč isti dan še z vrsto športnih tekmovanj. In prav tu so napravili pomemben korak naprej. Športniki so se in se še bodo te dni srečali ne samo na Ljubnem, marveč tudi

v Mozirju, Kokarjah, Rečici in v Nazarju. Tako razporeditev so uveljavili tudi zato, da bi pokazali, da flosarski bal ni samo zadeva Ljubnega in njegovega turističnega društva kot glavnega organizatorja, marveč vseh ljudi v Gornji Savinjski dolini.

Po programu, ki so ga sprejeli, bo danes na Rečici finale turnirja v malem nogometu, jutri se bodo na Ljubnem srečali igralci odbojke, v soboto pa bo na Ljubnem najprej tekmovanje v keglanju, popoldne ob petih pa nogometna tekma za pokal »savinjskega flosarja« med domačim moštvom Gradbenika ter članom prve zvezne lige, Reko.

Nedeljski in zaključni spored se bo pričel z vožnjo kajakov po Savinji, ob pol devetih bo koncert godbe na pihala iz Trbovelj, ob 14. uri

pa tradicionalna povorka splavarjev, gozdarjev, vodarjev, lovcev, ribičev, planincev, smučarjev, tabornikov, šolske mladine in športnikov na prireditveni prostor v Vrblju ob Savinji. Takoj za tem bodo domači splavarji prikazali vdiranje flosa in vožnjo z njim po Savinji. Ne bo dolga. Okoli sto metrov. In vendar bo tudi ta dogodek nudil dovolj priložnosti za oživitve vseh spominov in ne nazadnje za krst novega splavarja.

Ljubno ob Savinji je torej pripravljeno na sprejem gostov in na kratkotrajno oživitve savinjskega splavarstva. Ze naslednjo nedeljo, 8. avgusta pa bo v Lučah tradicionalno turistično rajanje z nastopom predic in...

M. BOŽIČ

KONJICE: NOVA POSTAJA MILICE

V Slovenskih Konjicah je že pod streho nova stavba postaje milice, ki jo gradijo v bližini bencinske črpalke. Doslej je imela milica svoje prostore v desnem prizidku občinske stavbe, ki pa so bili za delo zelo slabi. Potem, ko se bo milica preselila v novo stavbo, bodo te prostore obnovili in nato se bo v nje preselil center skupnih strokovnih služb za samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti, ki bo v Konjicah prišel z delom letošnjo jesen. Sicer pa je gradnja nove postaje milice investiral občinski sklad za družbeni standard, nov objekt pa bodo v Konjicah svečano odprli 12. oktobra, ko bodo praznovali svoj občinski praznik.

D. S.

ŽALSKI IS: KONEC POČITNIC

Počitnice so se za člane žalskega izvršnega sveta kaj hitro končale. S svojo današnjo sejo nadaljuje žalski izvršni svet svojo aktivnost. Med drugim bodo člani izvršnega sveta tako razpravljali o poslovanju občinske zdravstvene skupnosti v prvih petih mesecih letos, osrednje mesto v razpravi pa je tokrat namenjeno problematiki zaposlovanja v občini.

Izvršni svet bo razpravljal še o izpolnjevanju obveznosti organizacij združenega dela do krajevnih skupnosti, ki svojih obveznosti letos ne izpolnjujejo po dogovoru.

B. S.

ŽALEC: RAZPRAVA

KONČANA

V žalski občini so že zaključili javno razpravo o osnutku zakona o združenem delu. O »mali ustavi« so razpravljali v 93 osnovnih organizacijah sindikata ter v krajevnih skupnostih. Samo v delovnih organizacijah se je razprav udeležilo 7490 zaposlenih oziroma 79 odstotkov vseh zaposlenih v žalski občini. Razprava o osnutku zakona o združenem delu je tako dejansko prišla do velike večine delavcev, ki so v razpravah tudi tvorno sodelovali.

Člani sekretariata za vodenje javne razprave so že pripravili tudi poročilo o javnih razpravah in v njem ugotovili vse dobre pa tudi slabe strani poteka javnih razprav v žalski občini. Med poglobljenimi slabostmi pri javnih razpravah navajajo, da v polovici temeljnih organizacij niso opravili ocene samoupravnih razmer, ki bi morala služiti kot osnova javni razpravi. Čeprav so na to napako vse tozde takoj opozorili, se nalog v delovnih sredinah le niso posem držali in prav v takšnih delovnih sredinah je bila razprava tudi najmanj zanimiva, najbolj splošna in najbolj oddaljena od središča zanimanja delovnih ljudi. Razprave so bile nekoliko slabše obiskane v krajevnih skupnostih in v delovnih organizacijah zasebnikov, vendar so bile prav v krajevnih skupnostih razprave na visoki kakovostni ravni in so prinesle mnogo novih stališč, pripomb in predlogov.

Spodrsrljaj pri javnih razpravah v žalski občini je bil tudi v tem, da jim razen ene ni uspelo pripraviti načrtova-

nih specializiranih razprav po posameznih vsebinskih področjih zakona. Krivda za to gre predvsem na rovaš težav pri pridobivanju predavateljev.

Zelo dobro pa so delavci v žalski občini ocenili posebno prilogo Hmeljarja, v kateri je žalski klub samoupravljavcev pripravil dober, pristopen in zanimiv izveček najpomembnejših poglavij iz osnutka zakona ter opozoril na bistvene novosti, ki jih prinaša zakon. Vprašanj in tudi pripomb na osnutek zakona v razpravah ni manjkalo. Prevladovala so vprašanja s področja medsebojnih razmerij in samoupravne organiziranosti, veliko vprašanj pa je bilo tudi s področja dohodkovnih odnosov in uredničenja samoupravljanja. Na področju kmetijstva in šolstva so v razpravah ugotovili, da se bo treba ustrezneje samoupravno organizirati. V Komunalnem podjetju in Ferralitu pa so se odločili za ustanovitev več tozdov.

V razpravah so se lotili tudi vprašanja sankcij, predvsem tistih, ki govorijo o prenehanju delovnega razmerja ob nepodpisu samoupravnega sporazuma o združevanju dela, pa tudi o sestavi disciplinske komisije in podobno. Splošna ugotovitev v razpravah je bila, da je vzporedno s sprejemom zakona o združenem delu treba urediti tudi republiško zakonodajo.

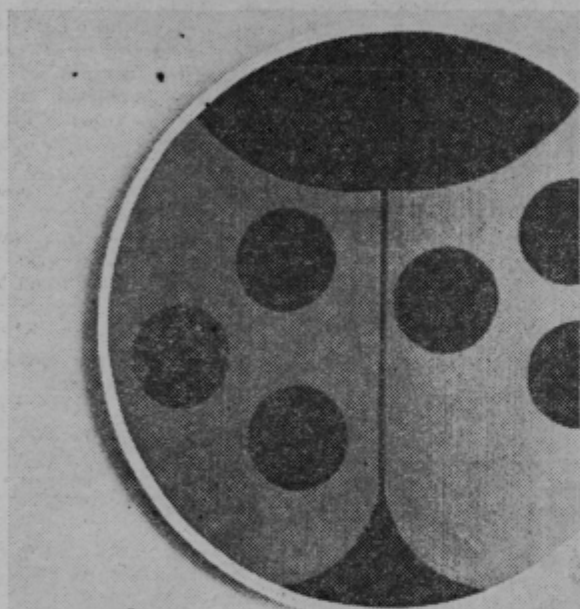
Javne razprave o osnutku zakona o združenem delu v žalski občini so dobro uspeli in naletele na velik odmev med delavci, ki so pozdravili dograjevanje ustave.

B. STAMEJCIC

Ljubljanska banka
podružnica celje

PIKAPOLONICA VABI

Dober dan! Ime mi je Nataša, sicer mi pravijo kar Pikapolonica, kar lahko ugotovite tudi sami, če pogledate mojo majico. Pa še to vam naj povem, ko se že predstavljam: jeseni bom šla v peti razred prve osnovne šole v Celju. Na šoli imamo tudi pionirsko hranilnico in vanjo pridno nosimo svoje prihranke.

Ste si ogledali mojo majico? Lepa je, mar ne? Osvojila sem jo kot vestna varčevalka v pionirski hranilnici na naši šoli.

Če boste tudi vi otroci vestno varčevali, boste najprej osvojili nalepko mravljinčka, nato pajka, rogača in pikapolonice. Uspeh vas bo spodbujal k nadaljnjemu varčevanju, kar vam bo prineslo najprej značko pikapolonice, nato pikapolonici mali plakat in nazadnje še majico, kakršno nosim jaz.

Vabim vas, da se mi pridružite. Ne bo vam žal. Čim več nas bo, toliko močnejša bo naša družina pikapolonice. Pa tudi srečni, veseli boste v tej naši družbi.

Na svadenje v Ljubljanski banki, podružnici Celje in v vseh njenih enotah.

Vaša NATASA

TURIZEM

VSE JE ZASEDENO

Velja oziroma je veljalo do konca prejšnjega tedna ne samo za Ljubno ob Savinji, marveč tudi za Luče, Logarsko dolino... In zdaj, je morda zadnji dež koga prenal?

Turistični utrip Ljubnega je zaznati tudi v turistični informacijski pisarni. Zdej dela v njej dijakinja celjske pedagoške gimnazije, Milena Podlesnik.

»Je dela dovolj?«

»Dosti. Tu vodimo razporeditev gostov za sedemnajst privatnikov, ki oddajajo sobe in imajo na voljo 109 ležišč. To pa niso vsa. Tudi v šestih gostilnah oziroma v hotelu je okoli sto postelj.«

»So zasedene?«

»Vse je polno.«

»In kdo so gosti?«

»V glavnem takšni, ki prihajajo sem že dolga leta. Veliko je domačinov, ki prihajajo na dopust iz Amerike in drugih držav. Sicer pa je tu zdaj zelo pisana mednarodna družba od Nemcev, Francozov, Italijanov, Američanov in drugih. Naši pa so predvsem iz Beograda, Osijeka, Zagreba, Sremske Mitrovice in od drugod.«

»Kaj nudijo domačini, ki oddajajo sobe?«

»V glavnem samo ležišča in zajtrk. Le v enem primeru, ki pa že sodi v kmečki turizem, pri Ani Golob v Teru, dobijo tudi hrano. Tu stane polni penzion enajst starih tisočakov. Sicer pa je treba za ležišče odšteti od 31 dinarjev navzgor, odvisno od

Milena Podlesnik

kategorije. K temu je pršteiti še turistično takso štirih dinarjev.«

»Kaj imajo gostje tudi sicer na voljo?«

»Letos, po dolgem času tudi plavalni bazen. Sicer pa so to v glavnem ljudje, ki iščejo mir, dober zrak in prav takšno hrano. Vsega tega je na Ljubnem dovolj. Bežijo od hrupa.«

»Kako se sporazumevate s tujci?«

»Obvladam nemščino in ruščino. Kadar pa gre za italijanske in francoske goste, pokličem pomoč.«

»Kdaj je odprta turistično informacijska pisarna?«

»Vsak dan med sedmo in dvanajsto ter med šestnajsto in dvajseto uro.«

MB

LAŠKO: POSOČJE 76

Tudi občinska organizacija ZSMS iz Laškega se je vključila v organiziranje strokovne delovne brigade »Posočje 76«. Žal pa je bil odziv na to akcijo zelo majhen. Gradbeno podjetje Ingrad bo poslalo tri delavce, Komunalno podjetje in Papirnica pa po enega.

S. V.

SEJA IS

Prejšnji teden je bila v Laškem seja Izvršnega sveta Skupščine občine Laško. Po verifikaciji sklepov prejšnje seje, so prisotni sprejeli stališče do osnutka zakona o rednih sodiščih. Podpisali so družbeni dogovor o enotnih osnovah in merilih za oblikovanje sredstev za delo državnih organov in dohodka delavcev in delovnih skupnosti teh organov v SR Sloveniji. Sprejeli so stališča o dinamiki del za regionalne ceste in o informacijski žitne skupnosti za spremembo cen kruha. Poslušali so tudi informacijo o gibanju dohodkov na področju skupne porabe, glede na določila resolucije in družbenega dogovora o skupni porabi v letu 1975.

S. V.

CELJE: DRUGAČE DO OKOLJA

Po sklepu izvršnega sveta celjske občinske skupščine je bila ustanovljena in že pričela z delom komisija za sanacijo okolja, komisija torej, ki je prav tako rezultat trenutnih naporov za reševanje problemov, ki so za staro industrijsko mesto več kot značilni in pereči.

V bistvu torej novo telo, poleg drugih podobnih, ki pa bo predvsem skrbelo za koordinacijo dela na tem področju in za oceno stanja in sestavo predloga, kako naprej, da bodo tudi nosilci posameznih akcij krenili bolj odločno na svojo pot.

Delo komisije bo potekalo v treh skupinah, od katerih bo prva proučevala vodnogospodarske probleme, druga onesnaženje zraka in vse, kar sodi v ta okvir in tretja problem odpadkov in podobno. Skratka, dovolj dela, še zlasti, ker gre za dolgoročno akcijo, ker gre za spremembo odnosov vseh ljudi do okolja, v katerem živimo in delamo.

Po oceni stanja in vseh dosedanjih akcij, bo komisija pripravila tudi predlog sanacijskih ukrepov, v variantah seveda in z njim vred finančni program. Sicer pa si bo prizadevala, da bodo sanacijski programi postali sestavni deli vseh gospodarskih in družbenih načrtov v delovnih in drugih središčih.

MB

LAŠKO: DELO ŠTUDENTOV

Znano je, da že kar dvajset let obstaja v Laškem Laški akademski klub (LAK), ki v svojih vrstah zajema vse študente (stanujoče na področju kraja Laško), ki so vpisani na različne fakultete in vse tiste, ki so že diplomirali. Vsi ostali študentje iz občine Laško pa do lani niso imeli svoje organizacije ali svojega kluba. To je tudi eden poglavitnih razlogov, da niso mogli svojih želja in potreb, povezanih s študijem, realizirati in s svojimi predlogi uspeti v občinskem prostoru.

Da bi bilo tega konec, je bil decembra lani ustanovljen na pobudo UK (univerzitetna konferenca) ter Zveze študentskih pokrajinskih klubov Klub študentov občine Laško.

Ustanovna skupščina, na kateri so bili prisotni vidni predstavniki družbenopolitičnega življenja laške občine, je dala slutiti dobre rezultate. Toda to je bil še videz. Ko je bilo treba preiti z besed na dejanja, je vsa stvar zamrla. Analiza dosedanjega dela je pokazala, da od zastavljenih ciljev in nalog ni bilo storjenega skoraj nič.

Kje je temu vzrok?

Na tem mestu vsekakor ne bomo našli pravega odgovora. Razmišljanje lahko zaključimo z upanjem, da se bodo z novim študijskim letom in z na novo izvoljenim vodstvom obrnile stvari na bolje.

RADO SERNEC

LJUBEČNA: ODKRITJE SPOMINSKEGA OBELEŽJA FRANCU ŠTEKLIČU—LUKI

Za Dan vstaje so v Ljubecni odkrili spominsko obeležje Francu Šteključu — Luki, padlemu sekretarju KPS za Celje — okolico. Svečanosti se je kljub slabemu vremenu udeležilo lepo število občanov. Med njimi so bili svojci Franca Šteključa, njegovi soborci, predstavniki občinskega družbenega življenja, predstavniki sosednjih krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij in predstavniki organizacij združenega dela.

Na svečanosti so spregovorili Anton Hojnik, predsednik ZB Skojja vas—Ljubecna, Franc Zveplan, predsednik KK SZDL Ljubecna in Ivanka Lesjak — Ruža predsednica ZB Strmec in Stekličeva sodelavka. Obeležje pa je odkril Juteršek Ciril. V kulturnem programu so sodelovali poleg godbe na pihala iz Vojnika še pionirji podružnične šole iz Ljubecne in mladinci iz Ljubecne.

Ob koncu svečanosti pa je predsednik ZSMS Ljubecna Franc Ambrož prečital protestno pismo, ki so ga poslali Zveznemu sekretariatu za zunanje zadeve in Skupščini SRS v zvezi s sprejetjem nesprejemljivega zakona o štetju in manjšinah v Avstriji.

Tekst in foto: MILAN BRECL

REALNE SLIKE NI

PIŠE: BRANE STAMEJČIČ

O slabem odzivu tozdogov iz celjske občine na skupno akcijo koordinacijskega odbora za stabilizacijo, INDOK Centra in Razvojnega centra, s katero so preko analize skupnega INDOK vprašalnika želeli zagotoviti trajnejšo vez med tozdogi in vsemi dejavniki, ki si prizadevajo pomagati v letošnji akciji stabilizacije, smo že poročali.

Kljub ugotovitvi, da stabilizacija se naprej teče zagnano na vseh ravneh, ne moremo biti povsem zadovoljni z odzivom združenega dela na INDOK vprašalnik. Z njim so želeli zagotoviti trajnejši stik med nosilci stabilizacije in vsemi odgovornimi družbenimi dejavniki. Želeli so priti do kakovostnejših podatkov o različnih stabilizacijskih akcijah in njihovih učinkih. Namen je bil, da v analizi vprašalnika pridejo do pozitivnih izkušenj tozdogov v stabilizaciji in jih skušajo posredovati tudi drugim tozdogom, na drugi strani pa ugotoviti slabosti v stabilizacijski aktivnosti in na najboljše in na najbolj učinkovit način tozdogom pomagati pri reševanju teh težav.

INDOK vprašalnik »kos 1«, kot se imenuje, pa je le pričetek teh prizadevanj. Slediti naj bi mu še drugače, bolj in elektronski obdelavi podatkov prilagojeni vprašalniki.

Akcija pa vsaj doslej ni naletela na želen in zahtevan odmev. Le dobra desetina vseh tozdogov se je pozivu na sodelovanje odzvala in odgovorila na vprašalnik. Skoraj 90 odstotkov tozdogov torej te naloge ni opravilo, kar nedvomno preseneča.

Preseneča zlasti zato, ker smo bili na poprejšnjih sestankih koordinacijskih odborov iz tozdogov in občinskega odbora navajeni stalnih pripomb, da tozdogi pogrešajo večjega sodelovanja z družbenopolitičnimi organizacijami v občini in še zlasti s koordinacijskim odborom za stabilizacijo pri občinski konferenci SZDL. Prav od tega odbora so tozdogi pričakovali največ pomoči in najtežjo podporo pri oblikovanju stabilizacijskih akcij.

Odziv na akcijo z INDOK vprašalnikom pa priča, da so tozdogi še vedno zaprti v svoje lastne okvire. Tokrat po svoji želji se naprej večina tozdogov ljubosumno skriva svoje dosežke ali spodrselaje pred očmi tistih, ki so najbolj odgovorni za koordiniran potek stabilizacijske akcije v občini.

Kaj je za to krivo? Odgovor bi le težko našli. Morda preveč različnega gradiva, ki prihaja vsakodnevno v tozdoge? Morda čas letnih dopustov? Morda pa tudi dejstvo, da vprašalniki niso prišli v prave roke?! Trdno smo prepričani, da so marsikje obležali tam, kjer jim ni mesto in da so le tjemoma prišli do koordinacijskih odborov v tozdogih.

Zaradi takšnega odziva na skupno akcijo je težko realno oceniti stabilizacijske napore v tozdogih celjske občine. Poročil in podatkov o stabilizaciji je vse premalo. Realnejšo sliko bodo prinesla šele poročila o polletnem poslovanju. Vsekakor pa je škoda, da dobro zamišljena in pripravljena akcija ni stekla tako, kot je bilo dogovorjeno.

Nedvomno bo potrebna širša politična akcija, v kateri bo treba kršilce dogovora postaviti pred odgovornost, če bodo tudi v bodoče na tak način sabotirali družbena prizadevanja. Kajti akcija stabilizacije je enotno dogovorjena, naloge enotno zastavljene in v tej najpomembnejši družbeni akciji moramo tudi enotno nastopati. Odmikov od začrtanih nalog si pač ne moremo privoščiti.

DOBRNA — 100 LET

GASILSTVA

Na Dobrni so lepo počastili stoletnico gasilstva v kraju. In tako so tudi te prireditve, ki so se zvrstile v soboto in nedeljo, potrdile, da so gasilci tesno povezani z življenjem in dogajanjem v kraju. Zato tudi tolikšen ugled in zato tudi velik odziv v akciji za zbiranje sredstev za nabavo novega gasilskega orodnega avtomobila s cisterno. Zanj je bilo treba zagotoviti nekaj več kot 43 milijonov starih dinarjev. V akciji so uspeli in tako so avto v nedeljo popoldne izročili namestu.

Cetudi pismenih dokazil o nastanku gasilske organizacije na Dobrni 1876. leta ni, pa ustna izročila in podatki, da so gasilci že naslednje leto organizirano sodelovali pri gašenju požara v Strmcu, govorijo, da je v zdraviliškem kraju in predvsem za potrebe zdravilišča pred sto leti nastalo gasilsko društvo. Dobrnsko gasilsko društvo pa je bilo tudi sicer močno povezano z zdraviliščem, ne samo zaradi prostorov in delavnic, marveč tudi ob dejstvu, da so bili direktorji zdravilišča vse do konca druge svetovne vojne hkrati tudi predsedniki gasilskega društva. To tradicijo je prekinil šele 1948. leta Alojz Koren, uslužbenec zdravilišča, ki je predsedoval društvu vse do 1972. leta. Sicer pa so kot poveljniki

največ prispevali k uspešnemu delu Jože Vrtačnik, Stefan Ceranek, Stefan Oprčkal, Franc Dupelnik in zdaj kot najmlajši Martin Jurko. Najstarejši še živeči gasilec pa je Stefan Božnik.

Nastanek in pot gasilske organizacije na Dobrni je v soboto zvečer na slavnostni seji društvenih članov orisal sedanjí predsednik Jože Seničar. Sicer pa je ta slavnostni trenutek izkoristila tudi Gasilska zveza Slovenije, ki je prek svojega podpredsednika in predsednika celjske občinske zveze Vilija Spata podelila mnogim gasilecem visoka odlikovanja. Tako sta republiško gasilsko odlikovanje prve stopnje prejela Stefan Ceranek in Stefan Pohajač, mlajši, odlikovanje druge stopnje Franc Dupelnik, Angela Čebula in Jože Seničar, tretje stopnje pa Martin Jurko in Milan Pohajač. Posebno plaketo gasilskega veterana sta dobila Jože Vrtačnik in Alojz Koren. Sicer pa so ta večer podelili še 22 gasilskih jubilejnih značk za 50, 30, 20 in 10 letno delo.

Podpredsednik republiške gasilske zveze Vili Spat (na levi) izročila najvišje republiško gasilsko odlikovanje ob stoletnici gasilskega društva na Dobrni predsedniku društva Jožetu Seničarju.

Nedeljski spored se je pričel s skupno vajo gasilskih enot in civilne zaščite. Najprej letalski napad na Dobrno in potem reševanje, gašenje in drugo. Tudi v tem delu so tako enote domače civilne zaščite kot gasilci pokazali, kje je njihovo mesto v družbeni samozasčiti. Svoje delo so opravili brez napak.

In potem slavnostni mimohod, v katerem je sodelovalo okoli 150 gasilcev tega območja pa tudi iz Celja ter večje število članov civilne zaščite.

Na zaključni slovesnosti je domačim gasilec imenu

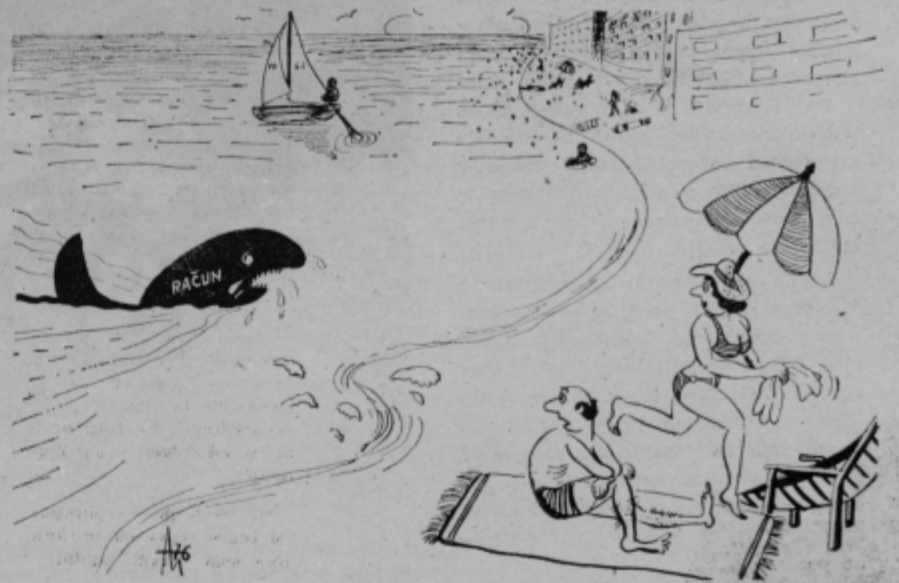
krajevne skupnosti in krajevnih družbenopolitičnih organizacij najprej čestital Ivan Uranjek, zatem pa je Vili Spat podelil društvu najvišje republiško gasilsko odlikovanje pa tudi posebno spominsko plaketo občinske gasilske zveze Celje.

Na tem zborovanju, ki se ga je udeležilo tudi več sto domačinov, so sprejeli še protestno pismo zoper pretevanje manjšin v Avstriji.

Kot slavnostno sejo, tako so tudi zborovanje lepo izpopolnili še domači pevci ter recitatorka.

M. BOŽIČ

MILAN ALAŠEVIČ

»Francelj beži! Zrelo prihaja!«

Delovna skupnost Telesnokulturne skupnosti Celje

objavlja prosto delovno mesto

STROKOVNEGA TAJNIKA

POGOJI: višja ali srednja izobrazba, vsaj 3 leta delovnih izkušenj, organizacijske in komunikacijske sposobnosti.

Osební dohodek po pravilniku o sistemizaciji. Stanovanja ni. Razpis velja 15 dni po objavi oz. do zasedbe delovnega mesta.

Pismene ponudbe pošljite na naslov: Telesnokulturna skupnost Celje, Glodalška 2.

MED ŽALSKIMI TABORNIKI

VSAK DAN KAJ KORISTNEGA

Veje zverženih borov se šumeče vdajajo nežni sapi maestrala. Škržati v vejah neumorno pozdravljajo novo jutro. Le oddaljen ropot ribiškega čolna in tiho pljuskanje valov, ki božajo peščeno obalo, moti čar prirode v vročih julijskih dneh.

V tišino se nenadoma zareže oster zvok gonga in nato topot mladih nog, ki hite na jutranji zbor. Petju škržatov se pridruži 140 mladih glasov, ki s taborniško himno pozdravljajo zastavo. Nov dan v taboru se je pričel.

Vsako jutro je tako, kot v tistih vročih julijskih dneh, ko smo obiskali tabornike iz šestih odredov žalske občine na njihovem taborjenju. Letos so se žalski taborniki preselili ob morje. V Banjolah pri Puli so preživeli 14 vročih dni, v katerih so se naučili vsega tistega, kar mora znati tabornik.

In tega ni malo. Praviijo, da je gozdna šola zanimiva. Dejal bi, da je tudi naporna. Kaj vse se morajo taborniki naučiti o življenju v gozdu. In žalski taborniki so se naučili res veliko. Ni ga, ki se ne bi znal v gozdu orientirati. Prav tako bi lahko z lučjo podnevi iskali tiste, ki ne vedo, kako se hodi brezšumno, kako izslediti žival, kateri so užitni in kateri neužitni gozdni plodovi...

Le enega se v Banjolah taborniki niso mogli naučiti. Kako se kurijo različne vrste tabornih ognjev, je ostalo zanje znanje na papirju. Ob morju zaradi nevarnosti pred požari namreč ni dovoljeno kuriti in zato so se taborniki naučili lahko le tega, kako je treba zložiti drva, da ogenj dobro zagori. Praktično pa bodo to večšino lahko spoznali na drugih taborjenjih.

Taborniško znanje obsega še vrsto drugih, zanimivih in koristnih znanj. Dobro so se priučili orientaciji s pomočjo kompasa in busole. Na orientacijskem pohodu se nihče ni izgubil, ko so iskali označene točke s pomočjo izračunanih azimutov in busole. Tudi različne vrste vozlov za mlade žalske tabornike niso več uganka. In ob vsem tem znanju so pridobili še eno pomembno veščino. Prav vsi so se naučili signalizacije. Zanimivo je bilo nevesčemu očesu opazovati razburjeno dvigovanje in mahanje s signalnimi zastavicami, prav skrivnostno so nevaženemu ušesu zveneli nervozni znaki Morsejeve abecede.

Da, taborniki morajo veliko znati. Morajo znati bedeti ponoči, ko dobivajo skrivenčeni borovci čudežno strahotne oblike. Družbo jim na straži dela le čuk, ki neumorno oznanja, da v gozdu stražar le ni sam.

In ob vsem učenju je še ogromno časa za zabavo, kopanje in kovanje pravega taborniškega prijateljstva. Zato med taborniki ni zamere, če si med seboj kakšno ušpičijo. In teh zašiljenih bodic ne manjka. Kdo se v taboru še ni prebudil ves namazan z zobno pasto? To bodo mamice doma veselo pogledale, kako pridno so si njihovi otroci umivali zobe, da je zmanjkalo vse zobne paste.

Obljubljam, da bom ljubil svojo domovino, da se bom pridno učil, da bom pošten, da bom spoštoval starejše, da bom dober tovariš in da bom vsak dan storil nekaj koristnega. (zaobljuba medvedkov in čebelic)

Dajem častno besedo, da bom varoval bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, svobodo svoje domovine, SFRJ in druge pridobitve ljudske revolucije, da se bom boril za samoupravni socializem in za vse kar je narodno, plemenito in pravično, da bom živel in delal po taborniških zakonih. (zaobljuba tabornikov in tabornjic)

Taborniški krst je nekaj posebnega. In če menite, da je lahko z usti ujeti plavajočo ping-pong žogico, ne da bi popili pri tem kar precejšnje količine vode, poskusite, pa boste videli, da ni.

Po obilnem kosilu je seveda treba takoj pomiti posodo. Pri tabornikih ni moških in ženskih opravil. Prav vsi morajo delati vse, pa nič ne škodi, če se kdo kaj nauči...

Lokostrelstvo sodi med pomembne taborniške veščine. Med žalskimi taborniki ga ni bilo, ki ne bi bil sposoben s trideset korakov poslati puščice naravnost v tarčo.

Tudi taborovodja ni izjema. Nasprotno, njemu jo najrajši zagodejo. Oni dan so mu skrili osovraženi gong, ki vsredi noči kliče v zbor. Najraje kliče prav tedaj, ko je spanje najslajše. In kam je gong izginil? V najvarnejše skrivališče — taborovodjin šotor, ki je pač v nasprotju s šotori tabornikov, lahko razmetan.

In kako prestrašeni so bili spet drugi dan stražarji, ki so jim navihani sovratniki med stražo, tam nekje okoli polnoči, ko je najtemneje, ukradli zastavo z droga. Kje jo najti? Kaj bo zjutraj, ko nihče ne bo mogel iz zboru, dokler zastava ne bo spet na drogu? Kakšna sramota za ne dovolj budnega stražarja! Teško bo zjutraj pogledati tovarišem v obtožujoče in posmehljive oči.

Toda, takšno je pač taborniško življenje. In tudi potegavščine prispevajo k večji budnosti, previdnosti in skrbnosti vseh tabornikov, ki se tako na najboljši način učijo in vzgajajo. Kolektivni duh, budnost, varnost, skupna lastnina, vse to so vrline, ki krasijo tabornike.

Tudi športu so žalski taborniki posvetili veliko časa. Naučiti se je bilo treba lokostrelstva, streljanja z zračno puško, plavanja. Zelo uspešni so bili. Ob koncu ni bilo puščice, ki je tudi najmlajši murni ne bi poslal s trideset korakov naravnost v tarčo. Tudi plavati so se naučili prav vsi. Zato so dobili priznanja. Občinska telesna kulturna skupnost je namreč v Banjolah pripravila TRIM akcijo in prav vsi taborniki so uspešno opravili nalogo ter svoje uniforme ozaljšali z značkami in nalepkami priljubljenega Trimčka.

Prehitro so minili dnevi taborjenja. Zadnjega večera, ko so pod zločnim vejevjem prižgali rdečo žarnico in tako pričarali vzdušje tabornega ognja, pa ne bo pozabil prav nihče.

Čudovit program so pripravili taborniki. Predstavljal se je zborček, pa najmlajši recitatorji, tudi veselih taborniških skečev ni manjkalo. In kot se za tabornike spodobi, so vse nove tovariše, ki so taborili prvič, tudi po vseh taborniških zakonih krstili in jim podelili taborniška imena.

Krst je spremljalo glasno odobravanje starejših tabornikov. Ni namreč preprosto iz polne kadi vode z usti pobrati ping-pong žogice. Se zlasti ne, če te močne roke taborniških vodnikov pri poskusu nekoliko namočijo pod vodo. Toda, takšen pač mora biti taborniški krst in za navo, pravo taborniško ime se splača popiti nekaj vode.

Pozno ponoči se je končno umiril zadnji živ-žav. Ze jutri bo treba nazaj domov. Posloviti se bo treba do prihodnjega taborjenja. Ob vходу v tabor je le še straža, ki budno čuva zastavo. Nekje v daljavi tiho ropoče ribiški čoln in valovi nežno božajo obalo. Veje zverženih borovcev nežno upogiba večerna sapa. Se škržatov ni več slišati. Namesto njih se v vztrajno čukovo petje meša le še smrčanje utrujenih tabornikov. Še nekaj ur in zadnjič se bo oglašil gong ter pozval v zadnji letošnji zbor.

BRANKO STAMEJČIĆ

BUČE

ŠOLE NE BO VEČ

Vse tako kaže. Ko je pred tremi leti usodnega junija potres razmajal številne hiše na Kozjanskem, je bila med njimi tudi stara hiša v Bučah, kjer je imela svojo streho osnovna šola. Ko si je komisija ogledala objekt, so stavbo določili v tretjo kategorijo, torej za obnovo. Menda so krajanom takrat obljubili 60 starih milijonov, a jih nihče ni videl. Potem je ta številka zdrknila na 30 milijonov (po besedah predsednika KS Buče Jožeta Ivanca) in krajanji Buč še do danes niso zvedeli, kakšna usoda čaka njihovo šolo.

V treh letih so imeli na to temo kar 28 sestankov in nihče iz občine se ni nanje odzval, čeprav so vabili predstavnik IS občine in samoupravni interesnih skupnosti. Na zadnjem zboru krajanov, ki je bil 27. junija so celo zagrozili, da bodo odstopili od družbenopolitičnega

dela in bojkotirali posojilo za ceste. V tem času so v šoli stanovali delavci gradbene operative, otroci pa so imeli pouk dva meseca v župnišču, nato pa v improvizirani učilnici v gasilskem domu v Bučah. V šolo hodi 14 otrok — dva kombinirana oddelka tretjega in četrtega razreda.

Ravnateljstvo osnovne šole Kozje (Buče so podružnična šola) zatrjuje v pismu občinskemu komiteju ZK Šmarje pri Jelšah z dne 28. junija, da je v Bučah dovolj otrok in bi morala dva oddelka ostati. Tajnik samoupravne interesne skupnosti izobraževanja Franc Drobne pa pravi, da bodo poslopje adaptirali, če bodo v njem imele prostor še krajevne družbeno politične organizacije, krajevna skupnost in pošta, ki naj bi tudi prispevala sredstva pri obnovitvi hiše. Če bi se število šoloobveznih otrok ne zmanjševalo ali celo povečalo, bi oddelka v Bučah ostala, v nasprotnem primeru pa bi otroke prešolali v matično šolo v Kozje.

Dejstvo je, da se je primer v Bučah predolgo zavlekel. Problem obnovitve stavbe je obstojal verjetno že pred potresom. V šmarnski občini je bilo zgrajenih mnogo šol, prav tako pa so ostale nekatere problematične v Rogatcu, Bistrici ob Sotli, na Sladki gori. Stvari je treba gledati realno, saj je treba dokončati še II. etapo v Šmarju pri Jelšah in v Kristanvrhu, saj dolenska regija ni uspela sama zbrati vsa potrebna sredstva za gradnjo te šole.

Kljub težki problematiki, pa bi odgovorni morali problem Buč reševati hitreje. Če že ne z denarjem, ki ga povsod primanjkuje, pa z večjo mero poslušanja za družbeno dogovarjanje in odgovornost do krajevne skupnosti, ki je osnova družbenih dogovorov v občini. Odgovor bi moral priti v Buče hitreje. Jeza krajanov je upravičena, čeprav ni bila upravičena njihova prva želja, da bi za 15 otrok gradili novo šolo. Toda značilno je, da v šmarnski občini dogovori šepajo in prepozno pridejo do neposredno zainteresiranih krajanov. Takšno jezo in revolt je podobno obnašanje rodilo lansko leto zaostrene odnose na Sladki gori in v Lembergu. Če na Bučah po treh letih niso vedeli, kaj bo s hišo nekdanje šole, niso sami krivi. Tudi niso krivi, če na 28 vabil in pozivov ni bil nihče toliko pogumen, da bi jim dejal: denarja ni, počakajte ali kaj podobnega. Slepe obljube ni hotel nihče več slišati.

Na Bučah so pripravljene sprejeti sedanjo rešitev. Toda sprašujejo se, koliko časa bo trajalo od dane obljube do realizacije tistega, čemur je čas v bistvu že potekel. V bodoče bo treba takšne in podobne probleme drugače reševati. Samoupravljanje, družbeni dogovori, pomenijo demokratično in svobodno sodelovanje. Toda to bolj obvezuje kot katerikoli zakon. Predvsem pa terja odkrite besede.

DRAGO MEDVED

ŠENTJURSKA GLASBENA ŠOLA NA DOBRI POTI

Glasbena tradicija v Šentjurju je stara, saj se ga v obdobje prejšnjega stoletja, ko so slovensko glasbo začeli plemeniti skladatelji Ipavci. Od tistih dob je vokalna glasba trdno zasidrana v kraju, dobre korenine pa je poglata tudi instrumentalna. Po osvoboditvi se je pevska kultura lepo razmahnila, instrumentalna pa skoraj v celoti zamrla. Ta primanjkljaj je lahko odpravila le glasbena šola, ki je bila pred osmimi leti osnovana pri delavski univerzi. Po dveh letih je bila glasbena šola priključena osnovni šoli, konec leta 1975 pa si je šola ustvarila pogoje za verifikacijo in se s 1. januarjem letos osamosvojila.

Od devetih klaviristov in 23 harmonikarjev v prvem letu, je letošnje šolsko leto zaključilo 86 rednih gojencev in 35 pripravnikov.

Od skromnih začetkov v letu 1968 do danes vodi šolo glasbeni pedagog Edi Goršič, ki je po osamosvojitvi šole tudi njen prvi ravnatelj.

Učenci sodelujejo na vseh večjih prireditvah v kraju. Na Ponikvi je dislociran oddelek, precej učencev prihaja iz Slivnice in Dramelj, pritegniti bo treba še Planino. Zanimiv je podatek, da je v prvih letih večina učencev vadila na šolskih instrumentih, do danes pa so starši učencev nabavili že 17 klavirjev, nšesteto harmonik in drugih instrumentov.

ERNEST RECNİK

ROGAŠKA SLATINA

VZTRAJNI

Letos že deveto leto prirejata Delavska univerza in Kulturna skupnost (prej ZKPO) likovne razstave v pivnici Zdravilišča v Rogaški Slatini. Začelo se je iz sponzorstva želje po močnejšem kulturnem življenju v tem znamenem zdraviliškem kraju. Pred devetimi leti je bila zgrajena nova pivnica in njena arhitektura in notranja ureditev sta bili kot nalašč za prireditve razstav. Naslednje leto bo to razstavišče slavilo deset let obstoja in plodne dejavnosti.

Marjan Ungar, direktor Delavske univerze Šmarje pri Jelšah je ob tej priložnosti poudaril, da bi mogli najti v sodelovanju s Turističnim društvom Rogaška Slatina več stičnih točk. Društvo bi moralo kazati večje razumevanje za tovrstno dejavnost, saj ima turizem tega kraja od teh razstav nedvomno velike koristi. Letno daje Kulturna skupnost Šmarje pri Jelšah 80.000 din za razstave, Zdravilišče pa daje na razpolago prostor. Rogaška Slatina je tudi med redkimi likovnimi razstavišči pri nas, ki ima za svoje obiskovalce odprta vrata vse leto, tudi ob glavni turistični sezoni. Razstave so na kakovostni ravni in prav je, da bi razstavišče to raven tudi obdržalo. Na vsak način bo treba tej dejavnosti v občini posvetiti vso pozornost, saj je to ena redkih kontinuiranih kulturnih akcij, ki že kaže svoje učinke v pozitivnem smislu. Veliko število tujih in domačih gostov spoznava ravno preko likovne razstavne dejavnosti velik del ustvarjal-

nosti naših umetnikov — preko njih spoznavajo deželo, v kateri bivajo. Zato ne bi smeli dopustiti, da bi kakršnakoli senca nepravilnega odnosa do resnega dela razstavišča puščala v negotovosti in naključjem na ljubo, začeto in uspešno kulturno delo. Prihodnje leto načrtujejo še posebno pester program razstav in če jim bo uspelo zagotoviti sredstva, bodo razstave skozi vse leto. Letos bodo v avgustu žal panoi prazni.

DRAGO MEDVED

DOMAČI ZBORI NA CELJSKEM RADIU

3. avgusta ob 17.45: Moški pevski zbor PD »Tone Tomšič« Strmec — zborovodja Rafko Gorenšek; Moški zbor PD »Anton Bezenšek« Frankolovo — zborovodja Marjan Lebič.

5. avgusta ob 17.45: Zdraviliški moški pevski zbor Rogaška Slatina — zborovodja Franci Plohi; Komorni mešani zbor »Kovnotehna« Celje — zborovodja Julij Gorič.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

NEUMORNİ ŠKRAT

Začelo se je konec junija, ko je spremenil grofu ULRIKU ime in še silko je obrnil na glavo. V zadnji številki Novega tednika pa je izpustil kar tri imena med razstavljalci Društva likovnih amaterjev v Celju in sicer Mihajla Perčiča, Adolfa Mljača in Janka Orača. Bralcem in prizadetim se opravičujemo.

SLOVENSKO FILMSKO POLETJE

KAMERE BRNIJO BREZ ODMORA

Počitnice so se že nagnile v svojo drugo polovico, gledališča so zaprta, v ulici Zrinjskega 9, v Ljubljani,

kjer je sedež Viba filma, pa delajo še vedno »s polno paro«.

In kaj je novega v naši

filmski hiši?

Te dni je režiser Matjaž Klopčič posnel zadnje kadre celovečernega barvnega igranega filma VDOVSTVO KAROLINE ZASLER po scenariju Toneta Partljiča. V glavnih vlogah nastopajo: Milena Zupanič, Boris Cavazza, Polde Bibič, Anton Petje, Milanda Caharija, Milena Muhic, Boris Kočevar in Radko Polič.

Zgodba vdove Karoline, ki se ji želja po urejenem domačem življenju poročene žene sprevača v destruktivno dramo, se odvija okrog Sladkega vrha, kraja na robu Slovenskih gor. V sebi zbira najboljše dele klenega elementarnega zapisa Toneta Partljiča, ki je v svojem dolgoletnem službovanju na Sladkem vrhu spoznal in opozoril na problematiko razslojenih ljudi, ki se izgubljajo med nasprotji zaposlenosti v tovarni in kmetovanjem, v vrsti svojih novel, ki so dosegle velik uspeh pri naši literarni kritiki.

Po besedah režiserja Matjaža Klopčiča bo film pripravljen za predvajanje do Teda domačega filma v Celju, njegova premiera pa bo po vsej verjetnosti na Sladkem vrhu.

Kljub hudi poletni vročini, ki nas že dolgo ni tako pestila, je zbral režiser Jane Kavčič svojo mlado igralsko ekipo in se odpravil na snemanje drugega celovečernega filma Vibine proizvodnje, mladinskega filma DRŽI SE, MOJ ČRNI KUZA.

Značilno za film je, da bo namenjen otrokom, ki igrajo tudi glavne vloge: Matjaž Gruden, Mitja Tavčar, Andrej Djordjevič, Jure Zargl, Nina Zidanič, Polona Rajšter, Nataša Rojec in Vesna Jevnikar. Odrasli nastopajo le v epizodnih vlogah: Lidija Kozlovič, Aleš Valič, Manca Košir, Sandi Pavlin, Mina Jeraj, Miro Podjed, Stanko Potisk in drugi. Nastopa tudi znani režiser Zvone Šedlbauer, ki pa mu ni treba igrati, saj je tudi v filmu režiser.

Obiskala sem ekipo na Bratovski ploščadi, tam za Ruskim carjem, v naselju, ki mu Ljubljanci pravijo »škrbine«. Prijazno so me povabili, naj si ogledam delo ekipe pri snemanju scene v veži, kjer v smeteh prevrnjenega smetnjaka najde črni kuza fračo. Matic (Matjaž Gruden), ki mu pes pomeni največji zaklad, ga pokliče, toda odpro se vrata, od koder pade nanj ploha psovka jezne hišnice (Mina Jerajeva):

»Ali bo šel pes od hiše ali pa jaz! Hišni svet bo o tem odločal!«

»Samo fračo je iskal,« se brani Matic. »Bom že jaz pospravil!«

»Živce mi boste uničili! Prekleta banda!«

Hišnica zaloputne z vrati, Matic pa jo s psom odkuri na dvorišče.

Jane Kavčič rad dela z otroki, čeprav je delo veliko bolj zahtevno. Tu pa je še pes, kar vso stvar še bolj

zaplete. Če stori prav pes, se zmoti Matic; ko pove prav Matic, se zmoti hišnica in ko oba s hišnico dobro odigrata vlogi, se pes navešča in ne uboga več. Toda režiser je optimist in zdi se, da bomo dobili spet dober mladinski film.

Zgodba je povsem sodobna. Tako je stvarna, da ekipa doživlja med stanovalci naselja tisto, kar je napisano v scenariju.

Matica, za katerega starši nimajo časa, povabijo filmarji k snemanju, kjer postane glavni junak. Ob njem nastopa pesnovno fundlandec, na katerega se močno naveže. Filmarji mu ga ob koncu snemanja podarijo. Zdaj nastopijo težave. Kam s psom v betonskem naselju? Otroci naselja si prizadevajo psa obdržati, starejši stanovalci so proti. Dvakrat jim uspe ukaniti prebivalce stolpnice, posebno še Maticovo mammo. Njihov dokončni načrt pa ne uspe. Ko psa skrijejo na streho stolpnice in ta v divji vihar ni noči potrga in poruši televizijske antene, mora stolpnico zapustiti.

Epilog: Teško je imeti psa, še težje otroke, saj ne vemo kam z njimi v teh pustih in praznih betonskih naseljih.

Scenarist filma je Vitan Mal, scenograf Niko Matul, kostumograf Zvonka Makuc, direktor fotografije Mile De Gleria, maska Anka Vilhar,

direktor Ivan Mažgon in ton Herman Kokove.

Zelo razveseljivo je sodelovanje Vibe s televizijo. Pravkar so končali snemanje televizijskega filma VRNITEV, ki ga bomo na naših zaslonih videli v novembru. Po scenariju Janka Mesnerja ga je posnel režiser Anton Tomašič.

V pripravi je tudi televizijska nadaljevanka (7 epizod) DRAŽGOŠKA BITKA, po scenariju Frančka Rudolfa in pričevanju preživelih, ki pomeni dejansko enega prvih projektov, pri katerih je steklo uspešno sodelovanje med filmom in televizijo v Sloveniji. Obenem je to projekt, za katerega vemo že sedaj, da bodo priprave terjale, oziroma že terjajo leto dni intenzivnega dela, sama realizacija bo prav tako trajala okrog leto dni, obdelava pa bo vzela tretje leto dela. To pomeni, da bo nadaljevanka skupaj s celovečernim filmom pripravljena za predvajanje v sezoni 1978/79. Delovno skupino vodi France Stiglic, sestavljajo pa jo Vladimir Koch in Franček Rudolf. Zasedba vlog še ni znana, nastopalo pa bo okrog 60 oseb v različnih vlogah.

V pripravah pa so še ZGO DOVINSKA NOČ NA ČEBINAH po scenariju Boža Vranešiča, ZADNJA ŠOLSKA NALOGA v režiji Matjaža Klopčiča, UDARNA NALOGA v režiji Matije Milčinskega in MOJ PRIJATELJ RIKI JAKOB, Lado Troha.

MAJDA UMNİK

NAŠ KRAJ

PREBOLD: TEDEN ŠPORTA IN REKREACIJE

V počastitev 35-letnice vstaje je športno društvo Partizan Prebold, organiziralo pod pokroviteljstvom občinske telesnokulturne skupnosti »teden športa in rekreacije«. Ob tem so uradno odprli tudi štiri športne objekte pri novi telovadnici pri osnovni šoli »Slavko Slander« v Preboldu.

V najrazličnejših disciplinah je nastopilo več kot 250 športnikov iz Prebolda in drugih krajev Savinjske doline. Vse prvouvrščene ekipe v posameznih panogah so prejele pokale in diplome, prav tako posamezniki pri šahu in streljanju.

V posameznih disciplinah pa so se na najboljša mesta uvrstili:

- ROKOMET:** Minerva, Griže, 2. Partizan, Sempeter, 3. Petrovče. **ODBOJKA:** 1. veterani Prebolda, 2. tekstilna tovarna Prebold, 3. Partizan, Prebold. **KOŠARKA:** 1. Prebold, 2. Zalec, 3. Garant. **STRELJANJE:** 1. Prebold, 2. LD Prebold, 3. SD Prebold; posamezniki: 1. Savargnani, 2. Štorman, 3. Uplaznik. **ŠAH:** 1. Skok, 2. Štorman, 3. Novak. **NOGOMET:** 1. jamarski klub Črni galb, Prebold, 2. Old Boys, 3. Partizan, Prebold. **DARKO NARAGLAV**

LOGARSKA DOLINA: PIONIRSKI TABOR

Mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije je v Logarski dolini organizirala tabor pionirjev — planincev. Tudi to taborjenje sodi v letošnje akcije, namenjeno skrbi in vzgoji pionirjev planincev. Namen akcije je, da se na predavanjih v planinski šoli ter med letnimi tabori pionirji seznanijo z osnovnimi veščinami in vsem potrebnim znanjem, ki ga potrebujejo med planinarjenjem. Akcija ima velik pomen tudi v splošnih pripravah na vseljudski odpor, saj se pionirji uče tudi orientacije, prve pomoči, vremenoslovja, veliko pozornost pa posvečajo tudi branju specialnih zemljevidov.

Letošnjega pionirskega planinskega tabora v Logarski dolini se udeležuje 19 pionirjev in 5 pionirk iz različnih krajev Slovenije. Med taborjenjem obiskujejo bližnje vrhove Savinjskih Alp ter obnavljajo znanje, pridobljeno v planinski šoli.

Škoda je le, da slabo vreme v precejšnji meri ovira dosledno izpeljavo zastavljenega programa. **F. J.**

PRESERJE: RIBIŠKI DOM

Ribiška družina Sempeter v Savinjski dolini je v Preserjih pri Polzeli zgradila nov ribiški dom. Lep je in sodobno urejen. Ob delavnikih je odprt od 15.20 do 21. ure, ob sobotah in nedeljah pa od 8. do 21. ure. Do njega vodi asfaltirana cesta.

Poleg raznih hladnih pijač, prodajajo v domu tudi ribolovne dovolilnice, ki stanejo za domače člane ribiške družine 20 din, za člane drugih ribiških družin 40, za izletnike — naše državljane 60 ter za tujce 100 din.

V ribniku zraven novega doma ali pa v Savinji lahko odlovi: tri ameriške ali tri domače postrvi ali potočnice oziroma tri lipane. **SANDI UDERMAN**

UPOKOJENCI IN KMETJE SO SE IZKAZALI

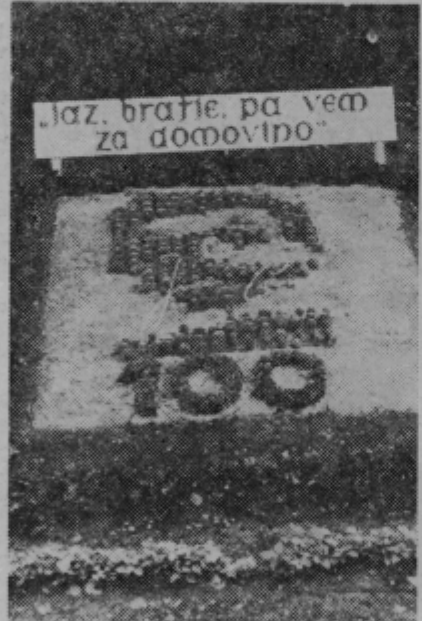
Na območju KS Smartno ob Paki in Gorenje-Paška vas so upokojenci vpisali malo manj kot šestnajst starih milijonov posojila za ceste. Nekateri pa imajo tako majhne pokojnine, da od njih ni bilo pričakovati odziva. Nad sedemdeset odstotkov pa je svojo državljansko dolžnost storilo.

Pri vpisu posojila so se v KS Smartno ob Paki izkazali tudi kmetje, ki so stodstotno izvršili svojo dolžnost. V povprečju je vsak od njih vpisal tisoč dinarjev posojila. Pa pravijo, da naši ljudje niso za skupnost. **Le kdo si upa še tako trdit?**

Z. KOTNIK

POLULE: BODEČI CANKAR

Tokrat tudi v pravem pomenu besede. In sicer na vzorno urejenem vrtu upokojenega šolskega upravitelja Franca Kolarja na Polulah. Plakat, kakršnega smo imeli za osrednjo proslavo stoletnice Cankarjevega rojstva v Ljubljani, je dobil svojo upodobitev tudi

na tem vrtu. Cankarjeva glava je iz samih kaktusov. Okoli nje pa tudi nekaj lepih rožic.

»Cankar je bil velikokrat piker, oster in tako sem se odločil za kaktuse, ki tudi bodejo...«

ZABUKOVICA: NOV GASILSKI AVTO

Prostovoljno gasilsko društvo Zabukovica je minulo soboto pripravilo krajšo slovesnost, s katero so »krstili« nov gasilski avto. Zanj so morali odšteti osem starih milijonov, ki so jih zbrali s samoprispevki občanov Zabukovice. **T. TAVCAR**

DOBJE: POKAŽI KAJ ZNAŠ 8. AVGUSTA

Tudi letos bodo marljivci Dobjani — točneje Prosvetno društvo pripravili tradicionalno prireditev Pokaži kaj znaš, ki bo 8. avgusta ob 16. uri. Tudi letos vabijo k sodelovanju vse tiste, ki znajo peti, igrati, recitirati. Kakor smo videli že v prejšnjih letih, poguma ljudem ne manjka za nastopanje, saj smo na odru videli stare očance in mamice, pa kratkohlačnike, ki se niso sedli v šolske klopi. Zato bo avgustovska nedelja na Dobju pestra, prav gotovo pa bo privabila številne poslušalce kot vedno. Naj ta zapis izkoristimo še za zadnje vabilo na sodelovanje. Komur ni uplahnil pogum, naj se pisмено prijavi Prosvetnemu društvu Dobje do 5. avgusta. Korajža velja!

ŠMARTNO OB PAKI: NOV MOST ČEZ PAKO

Res dolgo so morali Šmarčani in Slatničani čakati, da bodo zopet povezani med seboj. Most, ki veže obe naselji, so poplave porušile in s tem onemogočile ves promet med tema predeloma. Porušen je bil pač zato, ker ima Paka tako veliko moč in z vso hitrostjo pridrvi proti Smartnemu in se tu ob poplavih razlije. To pa zato, ker je Paka v svojem gornjem toku regulirana, v spodnjem pa ne. Čudimo se, da niso regulirali od izliva proti izviru. To nevednost in samovoljnost mora Smartno presneto dolgo plačevati.

Sedanji stroški gradnje mostu bodo predvidoma znašali nad 50 starih milijonov. Če pa bi poklicani popravili most takoj v začetku, bi stalo popravilo le nekaj milijonov dinarjev. Da pa so uporabniki prispevali še precejšnjo vsoto in to v lesu, se razume samo po sebi. Upamo, da bo most zgrajen v predvidenem času. **Z. KOTNIK**

Dolgo sušno obdobje je povzročilo tudi kmetovalcem konjiške občine precejšnjo škodo. Kolikšno, zaenkrat ni moč povedati, saj se bo posledično pokazala tudi v prihodnjih letih. Na primer na mladih jablanah, ki rastejo na ravninskem področju med Konjicami in Zrečami in ki so jim zaradi suše jeli že odpadati listi.

Sicer pa so kmetje najbolj zaskrbljeni zaradi hudega pomanjkanja krme, ki je nastalo zaradi suše. V konjiški občini je 1000 ton žive živine, kar znaša okrog 3500 glav, ki je skorajda enakomerno razporejena po vseh predelih občine. Suša je povzročila, da vsej tej živini sedaj primanj-

KONJICE

DOVOLJ KRMIL

kuje krme. Kmetje pravijo, da bo letos dragocena prehrana živadi celo slama, ki so jo v preteklih letih uporabljali izključno za steljo. Da pa bi vendarle še rešili, kar se rešiti da, so se v Konjicah domenili za akcijo, ki naj bi jo vodila in izpeljala Kmetijska zadruga. Gre za akcijo, v kateri bi zadruga brezobrestno kreditirala kmetom nakup krmil. Sredstva za kredite bi delno dobila iz občinskega sklada rezerv, delno pa bi jih zagotovila banka. Občinska skupščina pa bi poskrbela, da bi bili kmetje opravičeni plačevanja obresti. Tako bi s skupnimi moči pomagali ublažiti posledice poletne suše, ki bi lahko privedle celo do množične ponudbe živine klavnicam. Na Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah v zvezi s tem zatrjujejo, da je krmil dovolj in da jih bodo lahko kmetje po potrebi tudi dobili. Povedali pa so tudi, da kmetom pomagajo odpravljati posledice suše tudi tako, da pošiljajo na kmetije pospeševalce, ki kmetom posamično svetujejo, kaj naj storijo v dani situaciji. **D. S.**

CELJE

POZORNOST VOZNIKOM

Združenje šoferjev in avtomehanicov Celje je v sodelovanju z Izletnikom — TOZD potniški promet vključilo v obširen program osrednje proslave trinajstega julija tudi zelo humano akcijo.

Na praznični dan se je pri hotelu Merx nudila dokaj nenavadna slika. Na obeh straneh ceste so miličniki ustavljali mimovozeče voznike kamionov in avtobusov. Površni opazovalec je pomislil, da gre spet za pregled vozil in voznikov. Vendar ne. Tokrat so bili vozniki obdarjeni z najlepšimi željami za njihov praznik.

Voznikom, ki že dolga leta krmarijo svoja vozila, so pionirji podarili nageljček in čestitko z eno samo željo: srečno vožnjo in vrnite se zdravi!

Sicer skromno pa vendar lepo darilo z željo, ki je marsikateremu vozniku segla prav do srca.

Zares humano dejanje, ki bi v bodoče terjalo širšo družbeno podporo.

MALA ANKETA

ZABAVE JE PREMALO

Če lahko odgovore petih predstavnikov mlajše generacije iz konjiške občine posplošimo, potem vidimo, da jim je zabave, zlasti pa v poletnih mesecih, premalo. Pogrešajo lažje prireditve, čeprav pa so z loškimi zadovoljni in so veseli, da že nekaj let dajejo Ločam drugačno podobo. Prihajajo turisti, zbirajo se občani konjiške občine in vsi skupaj poskrbijo, da vas sama zaživi. To je brez dvoma zasluha loških prireditev, ki pa ne morejo nadomestiti ostale zabave. Zlasti mladi pogrešajo kopanje in kino predstave. **Z. S.**

Poletni čas je bolj namenjen zabavi kot ostali meseci v letu. Čas dopustov je to in čas šolskih počitnic. Kam tedaj? Mladi jo mahnejo na morje, starejši v hribe, nekateri pa ostanejo doma in se tudi žele zabavati.

MILENA LOVRENCIC, dijakinja iz Loč: »Poleti pri nas, v našem kraju najbolj pogrešam kino predstave. Včasih smo imeli dvorano, zdaj pa so jo podrla, ker se pripravljamo na nov kulturni dom, notri pa bo prostor tudi za kino. Ko je bilo zelo vroče, smo se šli hladiti v Oplotnišnico, ker bazen nimamo. Imamo pa kulturne prireditve, vendar mladi pogrešamo zabavne ansamble. Radi jih pač imamo in morali bi mišliti tudi na nas.«

PAVLA CUGMAJSTER, dijakinja iz Loč: »Poleti je pri nas dovolj živo, ker so loške prireditve pregnale dolgočasne dni. Kljub temu pa marsikaj pogrešam. V prvi vrsti bazen, ki je včasih že bil, zdaj pa se moramo kopati kar v potoku. Pogrešam tudi kinopredstave, ker je stavba, kjer je bil kino podrta. Zdaj smo brez njega in moramo v kino v Poljčane ali Slovenske Konjice.«

IVAN GROBELSEK, kmet iz Zič: »Manjka nam kinodvorana in tudi bazen. Čeprav sem kmet in nimam veliko časa, pa bi se kdaj le šel okopat. Ne samo zato, da si zmijem umazanijo, ampak tudi zato, ker je na bazenu zabavno. V kino hodimo zdaj v Slovenske Konjice ali kam drugam. Komaj že čakam novega kulturnega doma, kjer bomo imeli veliko prostora za različne prireditve. Saj v Ločah poleti imamo zabavo, kaj pa je pozimi?«

IVAN IRSIC iz Bezine, zdomec na obisku: »Deset let delam v tujini, poleti pa prihajam domov na dopust. Med tem časom obiščem loške kulturne prireditve in tudi sicer se rad pozabavam. Veliko se je spremenilo v naši občini v desetih letih, velik napredek opazim. Pogrešam pa kopanje. V Konjicah ni bazena, v Zrečah tudi ne, v Ločah ga ni. Pa bi se človek le rad ohladil, saj pri nas v Nemčiji, kjer sem zaposlen, skoraj za to ni časa.«

ALFONZ CUGMAS, dijak iz Zbelovega: »Med solanjem sem v internatu v Domžalah, poleti pa sem seveda doma in si iščem zabavo. Pri nas jo je za mlade premalo. V Zbelovem imamo sicer majhen bazenček, drugega pa nič. V kino hodim v Slovenske Konjice in v Poljčane. Namesto zvečer pa bi šel v Konjice čez dan, če ne bi popravljali bazena v največji sezoni. Tako pa se moram zadovoljiti z našim, ki je ljubeč, a premajhen.«

Zanimalo nas je, koliko zabave lahko najde občan konjiške občine, če ostane doma in tudi kje jo lahko poišče. Seveda smo povprašali nekaj predstavnikov mlajše generacije, ker jo ta tudi najbolj pogreša.

NA SLATINI PRI PEVČEVH IZ RODA V ROD

KORENINE SO V ZEMLJI

O Pevčevi domačiji na Slatini nad Ponikvo v našem časniku ne pišemo prvič. O ANICI PEVČEVI, ki je ostala po moževi smrti sama s štirimi otroki tudi ne. Z njo smo se srečali že tedaj, ko je na svoji kmetiji že beležila prve uspehe načrtnega gospodarjenja. Zgradila je hlev in ga napolnila z živino ter postala obenem tudi preiskusni kamen usmerjene proizvodnje v šentjurski občini. Ni bila edina, bila pa je med prvimi v Sloveniji, ki so pred desetimi leti začeli tako pot. Mnogo jih je uspelo in malo propadlo, kar je dokaz, da načrtno gospodarjenje lahko obrodi stoteren sad.

Najprej — otroke v šolo

S harmonično belih zob v ustih in s svetlimi lasmi, ki jih je skrila pod rdečo ruto, povezano nazaj, se Anica Pevčeva prismeji izza ogla košate domačije na Slatini. Na podboju vrat nosi njena hiša letnico 1849, kaže pa vse starejše znake nekdanje kmečke mogočnosti. Pri Galufovih niso nikoli trpeli pomanjkanja, ker so gospodarili tod trdni gospodarji. Njen mož je bil tudi tak in njegov oče tudi. Revščina ni odpirala duri, ker so z umom v hipu zatesnili vse špranje, če je silila vanj.

Da je prestajala hude ure po moževi smrti se ji ne bere z obraza. Leta so ji zgladila takratne gube in danes ne kaže, da se je že srečala z Abrahamom. Kako je reševala gospodarstvo, ko je ostala sam z majhnimi otroki? Poslala jih je v šole in trije so jo že zaključili, najmlajši Gabrijel, dvanajst let mu je, pa bo šel letos v sedmi razred in potem naprej... Najbolj uren je na traktorju, pravijo domači in ponosno zrejo vanj.

Z znanjem do uspeha

Ko je poslala otroke v šole se je spoprijela z domačijo. Z dvanajstimi hektari obdelovalne zemlje in trinajstimi hektari gozda. Travnike je potrosila z umetnim gnojem in danes spravljajo z njih trikrat na leto. Postavila si je hlev in v njem je danes 29 glav živine. Kmetica Anica je kooperant Kmetijskega kombinata v šentjurski občini že deset let, pet let pa je tudi kooperant s Perutnino v Ptujju in goji v hlevu, ki si ga je postavila v zadnjih letih deset tisoč piščancev.

Medtem so odrasčali otroci in sin Martin je na domačijo pripeljal ženo. Mlado in lepo Olgo, ki ima danes devetnajst let. Skupaj sta obiskovala kmetijsko šolo v šentjurski občini in skupaj sta tudi načrtovala. Z lastnim znanjem in mamino izkušnostjo se spoprijemata s problemi, in kujeta načrte za bodočnost. Pod nogami se jima mota še ne dveletna Andrejka, ki je priča nenehnemu hotenju po nadaljnji rasti Galufove domačije. Mati Anica se ravno v tem času prizadeva, da bi izpregla in prepustila vaje mlajšim rokam, Martinu in Olgi, sama pa bo obdržala kurjo farmo, ker želi biti neodvisna. Mlada ji tudi že zidata hišo, kamor se bo preselila, ko bo začela živeti na svoje. Se vedno polna moči in brhka bo zlahka zmogla delo pri piščancih, za katere bodo postavili še en hlev in ga na novo napolnili.

Načrti mladih na Galufovini

Bodoči gospodar »kraljevine« na Slatini je poln načrtov. Skrbno tehta besede predno jih izgovori. Ne bi videl rad, da bi jih napak razumeli, da ne bi zveneje bahaško.

»Še ko sem bil v šoli smo začeli trositi po travnikih gnoj. To je bil začetek. Potem smo dobili kredite in z njimi smo prišli na zeleno vejo. Mi pa tudi nismo držali križem rok. Če bi vodil knjigovodstvo bi število naših delovnih ur nanesejo bajno vsoto. Danes imamo mehanizacijo skoraj vso, ta pa je za napredek kmetije nujno potrebna.

Vidite, pravkar podiramo staro štaljo in na istem mestu bomo zgradili

Anica, Olga in Andrejka ter dvoje pridnih rok Pevčevnih gospodinj.

novo. Za pitance in tudi mlekarice. Dnevno zdaj namolzemmo petdeset litrov mleka, v bodoče pa se misliva midva z ženo usmeriti na živinorejo, nama pa bo imela brojlerje.»

Taki so načrti mladega na Galufovini. Pred našimi očmi se je staro umikalo novemu, in štalo s slamnato streho bodo samo še pomnili. Andrejka ne bo več vedela zanjo, ker bo že odrasčala med modernimi napajalniki in aparati za moljenje krav.

In kaj načrtuje bodoča gospodinja? Zelo zgovorna je in šole se ji poznajo. Smelo upira oči v bodočnost ter se huduje, da je na vasi premalo napredka. »Na sestankih so vedno samo možki, če pa pride ženska jo gledajo post strani. Da bo naša domačija lahko spravila v promet vse tisto, kar bo pridelala rabimo cesto. To ni samo moja želja, to je želja vseh kmetoval-

cev tod okoli. Če bo cesta, bomo lahko razvijali kmečki turizem. V tem koncu se nismo začeli z njim, pa bo treba. Pri nas bomo najprej postavili temelje zanj, potem pa ne rečem, če ne bom jaz sama poprijela in tudi začela. Imemo vse pogoje, kaj mislite,« nas vpraša in željno čaka na odgovor.

Da prav razmišlja, smo ji potrdili, zlasti potem, ko je povedala, kaj bi gostom postregla. »Vse po domače, surovo maslo že danes sama pripravljam. V šoli smo se učile, kako je potrebno sprejeti gosta. Rada pa bi šla še v šole... v kakšen tečaj, da bi znanje izpopolnila. Tega je za nas kmetice še vedno premalo. Če hočemo dobro napredovati in biti moderne proizvajalke so šole nujno potrebne. Ženska se mora naučiti mehanizacije, voziti avto, opremljati dom, znati kemijo in biti kos laboratorijskim veščinam.

Da, moderna mlekarna je podobna laboratoriju, saj to veste, kajne?... Včasih pa hotenja mladih napak razumejo, vsaj nekateri, jaz pa vem, da je v znanju moč in tudi napredek. Tudi naša mama so to dokazali, ker so poslušali ljudi, ki so imeli znanje...»

In že misli brhke Olge poskočijo nazaj, na perspektive kmečkega turizma, ki ima na Slatini vse pogoje za razvoj. Bajne o tem razmišljajo tudi drugi mladi ljudje, ki se zberejo največkrat na sestanke v prostorni Galufovi hiši. »Zaplešemo tudi, drug dan pa ribam«, pravi Olga in se ne pritožuje. Vsi skupaj v družini tudi razmišljajo, ali bodo staro hišo, z mogočnim in prostornim gankom podrli ali bi jo obdržali, ker je potrebna temeljitega popravila in se boje, da bodo stroški večji kot z novo. Premislek je resnično tehten, kajti tujci, če že tako načrtujejo, imajo radi starosvetnosti in so siti modernih pročelij. Zlasti, če na nje nalete visoko, pod okriljem gozdov. Domačiji daje senco mogočni lipovec, pod katerim pa se trenutno kopiči material za gradnjo. Hlev za živino je najprej na vrsti, zato je za hišo še čas za premislek.

Pa se mlada že zanima, kako bi morala hiša zgladiti znotraj, če bi staro obdržali, pozna vse moderne materiale in cení tisto, kar so uporabljali dedi in pradedi. Ne njeni, pač pa tisti, ki so začeli ustvarjati na mogočnem hribu nad Ponikvo.

V kmečke hiše je običajno že pridrli kič, tu pa ga nismo videli nikjer. V veži je sicer na tleh plastična prevleka, v »hiši« pa se blešči čist in poriban pod, ki še ni okusil nobenih premazov.

Stara kmečka peč se še vedno bohoti v kotu in »kastela« tudi še imajo. Nobenih kičastih slik ne visi, le Slošek je prisoten in uokvirjen v star okvir je še bolj častljiv, ker nima nepotrebne družčine. Lahko je zadovoljen, ker je rod, iz katerega izvira, ohranil tisto, česar si je najbolj želel — zavednost. Njegovi rojaki so jo polni in prenašali so jo iz roda v rod. Tudi njegove ideje kmetijskega napredka so poslušali, zato, če lahko takole površno sklepamo, je na Ponikvi in njeni okolici še veliko naprednih kmetij. A gorje, če bi ostali samo pri njegovih napotkih! Dodajali so nova spoznanja in tako iz leta v leto napredovali. Svoji rok pri tem niso držali navskriž, ker le delo od zore do poznih ur prinaša uspeh.

In Pevčeva — Galufova domačija je ena izmed njih. Najprej so poprijela roke Pevčevih dedov, potem gospodar Pevc sam, ob strani pa mu je stala žena Anica, ki je še vedno nosilni steber v hiši.

Sledijo ji otroci, ki ubirajo njene stopinje, le da še bolj smelo načrtujejo. Vsi skupaj pa so ljubili in še ljubijo svojo zemljo ter znajo prislunčiti pesmi, ki jo na jesen čujejo iz drevesnih krošenj. Njen refren ne bo nikoli zamrl in če ga bo znala vsrkati tudi mala Andrejka in ne bo kuga v kakršnikoli obliki prišla k hiši, bo Galufovina živela še naprej.

Ko odletava listje, krošnje zapoje: »Na zemlji ste zrastle in v zemlji so vaše korenine«, spomladi pa, ko se odpre popje pa je pesem namenjena mladim: »če bosta znala ohraniti zemljo, bosta zmerom lahko živela in nihče vaju ne bo oropal.«

V krošnje dreves, ki pojo okoli Pevčeve domačije na Slatini smo položili besede starega in preizkušenega kmeta in jih izreka svojima sinovoma v knjigi Dobra zemlja, ki simbolizira neuničljivo ljubezen do zemlje, do tistega prgišča, ki ga vzame spomladi kmet v roke in iz njega skali pšenica.

Anica Pevčeva teh besed ni izrekla, a smo jih ob našem obisku kljub temu čuli. In če bosta mlada nenapisani testament razumela, bo pesem o zemlji, ki jo bodo prepevale krošnje bodočim rodovom, bučala.

ZDENKA STOPAR

REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST CELJE

STABILIZACIJSKI PROGRAM

ZA IZBOLJŠANJE IN RACIONALIZACIJO ZDRAVST. VARSTVA V REGIONALNI ZDR. SKUP. CELJE

Podrobnejša razčlemba poslovanja Regionalne zdravstvene skupnosti Celje, ki je s samoupravnim sporazumom dogovorjena rizična skupnost občinskih zdravstvenih skupnosti: Brežice, Celje, Laško, Sevnica, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje, Zalec, pokaže, da povzročajo največ težav:

- I. nevsklajenost med porabo v zdravstvenem varstvu in možnostmi združevanja sredstev v okviru dovoljene porabe;
 - II. premalo racionalno poslovanje v zdravstvenih zavodih, strokovni službi in skupnosti, zlasti pri iskanju racionalnih načinov zdravljenja;
 - III. še vedno nezadovoljivo sodelovanje med zdravstvenimi organizacijami;
 - IV. prekomerna poraba zdravil;
 - V. nadpovprečni stalež dela nezmožnih zavarovancev;
 - VI. nezdrave tendence porabnikov, da rešujejo konfliktno situacijo s tem, da pritiskajo na stalež bolnih;
 - VII. nenormalno in stihijsko gibanje uporabnikov ter njihovo usmerjanje med zdravstvenimi zavodi v skupnosti in izven nje;
 - VIII. napetosti in nestrpnosti v odnosih med zdravstvenimi delavci in porabniki zdravstvenega varstva;
 - IX. premalo neposredno izvajanje stabilizacijskega programa po občinskih zdravstvenih skupnostih.
- Spričo dokaj zaostrenih pogojev gospodarjenja in zmanjšanja stopnje gospodarske rasti, je tudi skupna in splošna poraba neposredno odvisna od teh gibanj. Zato je bilo nujno, da so bili že za leto 1975 na vseh nivojih gospodarstva in družbene potrošnje sprejeti določeni stabilizacijski ukrepi, ki naj bi prispevali k bolj učinkovitemu delu in racionalnejšemu gospodarjenju.

Na področju zdravstva so bili sprejeti tudi konkretni stabilizacijski ukrepi, zlasti to, da je bilo mogoče v letu 1975 potrošiti le sredstva, dogovorjena z republiškim družbenim dogovorom. Zaradi tega so bili omejeni dohodki iz prispevkov družbenega sektorja, presežki nad planiranimi pa so bili vrnjeni gospodarstvu. Na podlagi teh ukrepov smo že lani v zdravstvenih skupnostih in zdravstvenih delovnih organizacijah sprejeli stabilizacijske programe z izhodišči za racionalnejšo porabo. Ugotavljamo pa, da stabilizacijska prizadevanja v zdravstvu niso zadosti resna. Posledica tega je zaskrbljujoče finančno stanje skupnosti, ki je izkazovala ob koncu leta primanjkljaj; taka gibanja pa se kažejo tudi letos.

V naši zdravstveni skupnosti nam povzročajo posebne težave še:

- podpovprečni osebni dohodki zaposlenih, ki so osnova, od katere se pri odstotnih stopnjah združujejo tudi podpovprečna sredstva za zdravstveno varstvo,
- nadpovprečno število kmečkih zavarovancev, ki ne združujejo tolikšna sredstva, kot jih v sistemu izenačenega zdravstvenega varstva dejansko trošijo,
- vertikalno nevsklajena za lansko leto dovoljena sredstva (prekoračitev števila novozaposlenih delavcev, izenačitev pravic kmetov z delavci, prispevek za socialno ogrožene kmete, nepravilna vertikalna vskladitev med regijami v SRS in slično).

Vse te objektivne, pa tudi ostale, v tem programu navedene, subjektivne težave, nam narekujejo, ob letošnji resoluciji o družbeno ekonomski politiki in družbenem dogovoru o razporejanju dohodkov v letu 1976, skrajno racionalno porabo sredstev, dosledno upoštevanje republiških izhodišč o menjavi dela in tudi nekatere omejitve, kakor je to predvideno s tem programom.

I.

Upoštevač z resolucijo načrtana gospodarska gibanja ter možnosti odstopanj od teh gibanj, bo skupnost na podlagi enotne stopnje v letu 1976 predvidoma oblikovala sredstva v višini 500.328.000.— din.

Zbrana sredstva se bodo skladno s finančnim načrtom skupnosti namenila za:

- izdatke za zdravstveno varstvo v skupnosti 321.307.000.— din,
- za zdravstveno varstvo izven skupnosti 85.913.000.— din,
- za denarna nadomestila in ostale izdatke 93.108.000.— din.

Da bi uresničili predvidene dohodke in zagotovili porabo teh okvirnih sredstev, je potrebno uresničiti s tem programom predvidene ukrepe.

II.

Poslovanje v zdravstvenih zavodih, strokovni službi in skupnosti je premalo racionalno zlasti glede:

- potrošnje materiala, zdravil, sanitetnega materiala in drugih stroškov,
- izrabe delovnega časa, točnega pričetka in zaključka delovnega časa,
- delovne discipline zaposlenih delavcev,
- neuvajanja izmenskega dela,
- pošiljanja zavarovancev k specialistom v bolnišnice,
- ponavljanja nekaterih pregledov in storitev,
- nadurnega dela zaposlenih delavcev tam, kjer je mogoče uvesti turnus ali celo samo izboljšati storilnost,

— dajanja prednosti tistim načinom zdravljenja, ki so racionalnejši in cenejši (domiciljno zdravljenje).

Da bi zagotovili postopno uresničevanje gornjih pomanjkljivosti, je treba uresničiti naslednje ukrepe:

Zdravstvene organizacije v regiji morajo organizirati svoje delo in poslovanje tako, da bodo predvsem aktivni zavarovanci čimprej sprejeti na zdravljenje in takoj strokovno obdelani tako, da bo odpadla čakalna doba.

Strokovni sveti Združenih zdravstvenih zavodov konkretizirajo te naloge in zagotovijo tako organizacijo dela, da bo potrebna medicinska dokumentacija za njihove storitve o opravljenih pregledih in storitvah, na voljo najkasneje v 8 dneh po končanem pregledu oz. zdravljenju.

Skupnost računov za storitve in zdravljenje, ki ne bodo vsklajeni s prejšnjo točko, ne bo plačala.

Zadolženi: strokovni sveti ZZZ Celje, ki konkretizirajo naloge iz svojega delovnega področja.

Rok: pristop takoj, kontinuirana naloga.

Da bi zagotovili racionalno porabo vseh vrst materiala, zdravil, ter dosegli optimalno zmanjšanje stroškov, povsod tam, kjer je to mogoče, pripravijo v vseh TOZD, oziroma oddelkih znotraj njih v zdravstvenih delovnih organizacijah, posebne varčevalne programe, ki morajo biti vsklajeni z vsemi drugimi stabilizacijskimi ukrepi.

Zadolženi: vodje TOZD, vodje teh oddelkov in glavne sestre oddelkov.

Rok: pristop takoj, kontinuirano izvajanje.

Da bi dosegli boljšo izrabo delovnega časa, večjo delovno disciplino in delovno storilnost, v zvezi s tem točen pričetek in zaključek delovnega časa, je treba pri vseh izvajalcih zaostri osebno odgovornost in podvzeti ukrepe za izboljšanje stanja.

Zadolženi: Osnovne organizacije sindikata, predstojniki delovnih enot,

Rok: pristop takoj, kontinuirano izvajanje.

Nemudoma je proučiti ter na podlagi možnosti uvedbe izmenskega dela, kjer obstajajo pogoji, skrčiti nadurno delo.

Zadolženi: ustrezni strokovni sveti, predstojniki oddelkov v TOZD.

Rok: pristop takoj, kontinuirano izvajanje.

Strokovni sveti Združenih zdravstvenih zavodov pripravijo strokovna navodila glede racionalnega pošiljanja zavarovancev k specialistom in v bolnišnice, ponavljanja pregledov in storitev in dajanja prednosti racionalnejšemu in cenejšemu načinu zdravljenja.

Zadolženi: ustrezni strokovni sveti Združenih zdravstvenih zavodov.

Rok: 20. junij 1976.

Za večjo racionalizacijo potrošnje je treba pri vsakodnevnih ukrepih predvideti možnosti za povečevanje obsega ambulantnega in domiciljnega zdravljenja, s tem pa zagotoviti postopno zmanjševanje ležalne dobe.

Zadolženi: osnovna zdravstvena služba ter specialistična zdravstvena služba.

Rok: pristop takoj, stalna naloga.

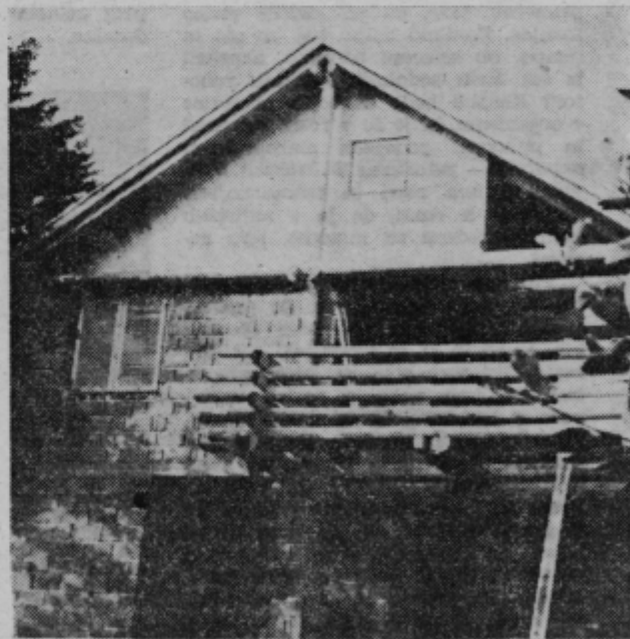
Nadaljevanje prihodnjic

Staša Gorenšek

POLETNI KOSTIM

Prav sredi vročega poletja vas včasih prese-
neti dež in hladnejše vreme. V takih dneh, ko na
lahke poletne obleke ni misliti, nam bo vselej
dobrodošel poletni kostim. Lahke poletni kostim
je oblačilo, ki ga lahko nosimo od prvih toplejših
pomladnih dni preko vsega poletja do hladne je-
seni. Če je ukrojen nekoliko bolj elegantno, ga
boste kdaj pa kdaj lahko oblekli ob boljših ve-
černih priložnostih v poletnem času. Zelo lepi so
kostimi, ki so sešiti iz kompaktnjših platen
(bombažnih ali lanenih), iz šantunga ali gabar-
dina. Jopice so še vedno najpogosteje narejene
kot blazer z moškimi reverji, pri krilu pa imamo
na voljo dve odločitvi: ravno ozko krilo z gubo
ali plisirano krilo v drobnem sončnem pliseju.
Plise je postal izredno moderen, priljubljen pa
bo najbrž postal z naslednjo sezono.

Poleg tega, da bomo tak poletni kostim rade
vselej nosile, nas bo rešil iz zadrege tudi takrat,
ko se bo potrebno obleči nekoliko bolj elegantno.

V počastitev praznika v Vinski gori bodo na Lopatniku
odprli tudi novo lovsko kočjo, četudi domači lovci še nima-
jo vse urejeno v zvezi z lovišči in tudi registracija lovske
družine še ni opravljena. Toda, navzlic temu so pokazali
veliko aktivnost. Lovsko kočjo so zgradili v rekordnem ča-
su, odprli pa jo bodo v soboto, 24. t. m. Zapišimo še to, da
je kočjo gradil celjski Ingrad.

L. OJSTERSEK

NOGOMET

DOMAČI KADRI!

Na Glaziji so v torek pričeli nogometaši Kladivarja s pripravami za novo prvenstvo. Trener prvega moštva Ilija Ubavič in njegov pomočnik Ivan Bauman sta poklicala na prvi delovni trening vse kandidate za moštvo, ki bo nastopilo jeseni v 12. članski republiški ligi. Pri Kladivarju letos ne bo večjih sprememb. Zelo pomembno je samo to, da bodo letos nastopili v glavnem igralci, ki so zrasli doma, v Celju. S tem želijo pri Kladivarju ponovno doseči tovarištvo, borbenost in skupno igro. V vrste Kladivarja so se vrnil nekateri igralci prejšnjega mladinskega moštva, ki so zadnje čase nastopali za okoliške klube. To so Andjelovič, Kitak, Ulaga in Krušič. Mimo te četvorke bo v moštvo Kladivarja ponovno nastopil zelo soliden

branilec Martič in mladi igralec Brežič Mirkec.

Dva igralca letošnjega moštva pa sta zaprosila za izpisnico. To sta Lojze Reberšak, ki želi okrepiti Smartno in vratar Andušič, ki bi želel zaigrati za novega republiškega ligaša Rudarja iz Velenja. Njihove prošnje pri ZNK Kladivarju še niso rešili.

Trener Ilija Ubavič realno gleda na novo prvenstvo, ki bo izredno zanimivo in izzivečno. Od igralcev pričakuje predvsem vestno delo in s tem bo prišel tudi uspeh. Sam pravi, da ne potrebuje velika imena našega nogometa. Zeli samo fante, ki so željni dela in tudi uspeh bo sledil. V pripravljani dobi bodo Celjani igrali devet prijateljskih tekem. Med drugimi proti Krapini in Reki, ki se pripravljajo v Logarski dolini. V moštvo Kladivarja pa bodo v novi sezoni naslednji igralci: Stancer, Kasesnik, Krušič, Kitak (vratarji), Puhner, Martič, Jovanović, Černić, Ulaga (branilci), Andjelovič, Kuder, Bosina, Kokotec (vezni igralci), Mirkec, Hribernik, Dobrajc, Brković (napadalci) ter mladinci Zelenšek, Gmajner in Savič.

J. KUZMA

OLIMPIJSKI ZAPIS

ZLOMLJENA KOPJA

Do konca XXI. olimpijskih iger moderne dobe v daljnem kanadskem mestu Montrealu so ostali samo še trije dnevi. Večina tekmovalcev je že končanih, medalje so razdeljene, eni se veselijo, drugi razočarani zapuščajo največje prizorišče vseh športnikov sveta, ki pa je bilo žal letos nekoliko okrnjeno zaradi nenastopanja velike večine športnikov iz Afrike.

Verjetno v teh dneh ni bilo človeka, ki ne bi vsaj za trenutek poselel pred televizorjem ob prenosih iz Montreaala ali prisluhnil poročilu preko radia ali prebral notico v časniku in izrekel besedo dve s prijateljem. Vse se je in se še vrti okoli olimpijskih iger, ki z vsakimi štirimi leti postajajo vse bolj igre tehnike in športniki v njih pravi roboti sodobnega sveta. Teki in plavalne discipline se ne merijo več samo z minutami in sekundami, temveč že tudi s tisočinkami sekunde. Tako se kaj lahko zgodi, da izgubiš medaljo ali vsaj uvrstitev v finale samo zaradi ene same tisočinke sekunde! Kako pa bi človek to zaznal s prostim očesom, če so težave že s sekundami? Mnogi rezultati so prav neverjetni in ni zastoj vprašanje mnogih ljudi — kje so sploh meje? Nekje morajo biti, kajti recimo 100 metrov verjetno le ne moreš preteči v recimo devetih sekundah ali še hitreje oz. bolj povečano, da bi kar skočil s starta na cilj? Kje so meje v plavanju? Kje so meje v dvigovanju uteži? Kje so nasploh meje? Kje so meje v športni sposobnosti med žensko in moškimi? Vrsta primerov kaže, da so razlike vedno manjše. Pojdimo dalje: kaj bo ves ta tempo, ob katerem uživamo, napravil iz teh živih sodobnih športnih robotov? Kakšne bodo kasnejše posledice v organizmu, ki je že v rosnih mladostni in puberteti podvržen maksimalnim naporom — psihičnim in fizičnim. Podvržen s tem slavi in razočaranjem. Podvržen k temu, da je v najlepših letih ukradena za mladost, igro narave?

Pustimo razmišljanja, ki brez dvoma zahtevajo odgovore in se raje za trenutek ustavimo ob naših športnikih, ki so in ki še sodelujejo v Montrealu. Ponovno smo se lahko prepričali, da smo z ekipo poslali veliko večino »turistov«, ki so si z rezultati, »narejenimi« na domačih tekmovanjih, priborili vozovnico, katere pa niso niti približno opravičili na olimpijskih igrah. To velja še posebej za atlete in plavalce, ki so vsi po vrsti (redki izjemi sta delno Sušanji in Petrič) zavzemali mesta pri repu vseh sodelujočih. Za takšne primere pa lahko zapišemo, da vedno le ni glavno samo sodelovati...

Vse čestitke rokoborcem, strelecem in boksarjem, dvojcu brez krmarja, košarkarjem, nekoliko manj rokometšem, mnogo manj favoriziranim in samohvalnim vaterpolistom, ki so premagali samo Iran, ki se šele učijo igrati vaterpolo. Vsi drugi so jih porazili ali jim vsaj odščitili točko... Trage-

dija! Velika tragedija. Kdo bo temu enkrat za vselej napravil konec? Kolesarji v Montrealu? Tragedija.

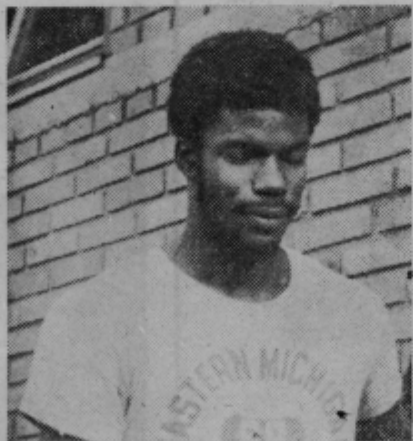
Morda se zaenkrat novo delo v naši telesnokulturni organizaciji še ne pozna dovolj in upati je, da se bo v Moskvi, kjer bodo naslednje igre. Vendar je treba enkrat za vselej narediti konec predvsem dveh stvarim:

— forsiranju namišljenih športnih zvezd (tudi preko javnih občil!), kot jih je bilo tokrat v Montrealu več kot preveč, in

— zagotovitvi, da bodo potovali resnično najboljši športniki, ki pa so tudi kot ljudje zdrave osebnosti. Redki so bili takšni primeri v Montrealu, vendar ti so rešili čast z medaljami in resnično dobrimi uvrstitvami.

Zlomljena kopja morajo postati cela. Naša mladina verjetno ni popolnoma nič drugačna po telesnih proporcijah kot v ostalih državah. Vzrok je torej drugje — v delu in odnosu do dela ter pogojev. Primerov smo videli veliko, dajmo se na njih tudi kaj naučiti, ne pa samo čakati na naravni talent, ki bo sam od sebe nekaj dosegel, ko pa bo odšel, ne bo za njim nič drugega kot moreča in boleča praznina. Samo primer Mira Cerarja: osvajal je medalje. Ko je odšel, nimamo niti enega telovadca, ki bi sploh zaslužile sodelovanje sredi tekmovalcev v disciplini, ki neverjetno napreduje. Morda samo toliko, kajti prepričani smo, da se bodo kopja po povratku domov še bolj lomila, samo lomiti se morajo tako, da bodo čimprej postala cela. S tem bi bil cilj dosežen.

TONE VRABL

Del zlate medalje tudi v Celju — bi lahko zapisali pod zgornji posnetek Hasleya Crawforda, atleta s Trinidada, ki je postal najhitrejši atlet. Zmagal je namreč na olimpijskih igrah v teku na 100 m. Podatek bo popoln, če dodamo, da je Crawford leta 1972 že nastopil v Celju na Skokovem memorialu in zmagal v memorialni disciplini na 100 m, kjer je še zdaj sorkorder stadiona z 10,2. Torej nov dokaz, da so na največjih atletskih tekmovanjih v Celju prisotni resnično mojstri kraljeve športa, kar potrjujejo tudi ostali atleti, ki so tudi že nastopili v Celju in na olimpiadi pobirali medalje ali vidna mesta. Vse skupaj pa deluje kot »blazež žegen« na naše razbolete — predvsem atletike — rane...

PADALSTVO

PRIZNANJE ORGANIZACIJI

Organizator XIV. članskega in I. republiškega mladinskega prvenstva v padalstvu, Aero klub Celje, je dobil vse priznanje za brezhibno in kvalitetno organizacijo prvenstva. Največ zaslug za to imajo vsi pri tem športnem kolektivu, glavna zahvala pa gre vsekakor neumorni Danici Lakovič, nekdanji državni reprezentantki in pobudnici za obnovo padalske sekcije pri Aero klubu Celje.

Na prvenstvu je nastopil tudi »naturaliziran« celjski tekmovalac ter trener Boris Blažič, ki pa tokrat ni imel »najboljšega« dne. Pri tekmovalni disciplini skok na cilj z višine 800 metrov je osvojil 14. mesto. V šestih skokih je dosegel povprečno oddaljenost od cilja 2,78 metra. Če bi tekmovalna komisija priznala še sedmi skok, v katerem je skočil točno v sredino, bi se uvrstil za nekoliko mest višje. Pri figurativnih skokih je osvojil 1. mesto, potem ko je dobil kazenske točke zaradi napačnega lika v zraku. Škoda, kajti bil bi sigurno šesti. V generalnem vrstnem redu je med najboljšimi 25 slovenskimi padalci osvojil petnajsto mesto.

Tekmovanje je za nami. Aero klub ima sedaj več novih mladih padalcev, ki bodo dobili te dni licenco za skoke. Ti bodo v prihodnjem že tekmovali. Ponovno pa Aero klub vabi vse prijatelje in ljubitelje tega lepega športa, da se prijavijo v sekcijo in pridejo v Aero klub na letališče Levec.

J. KUZMA

PLAVANJE: PIONIRSKO PRVENSTVO V CELJU

Čeprav letos rezultati celjskih plavalcev niso najboljši, bo Celje v soboto pripravilo eno od republiških prvenstev.

Na plavalšču Neptuna bo namreč prvenstvo mlajših pionirjev skupine B. Drugi razred za plavalce rojene leta 1964 in mlajše. V tej konkurenci bo imel celjski Neptun močno zastopstvo in lahko pričakujemo zato tudi ugodne rezultate. Tekmovanje se bo pričelo že dopoldne in nadaljevalo popoldne, vse do 18. ure, ko bo na sporedu še vaterpolo srečanje med Neptunom in Renčami.

J. K.

IZOBRAŽEVANJE V ROVINJU

VELIKO POBUD!

Koristna pobuda zavoda SRS za šolstvo in VSTK — Počitniški čas za izobraževanje.

Pod krošnjami bogatih borovcev nad železniško postajo v Rovinju so nakopičeni šotori tabora VSTK iz Ljubljane. Ze enajsto leto zapored prireja zavod za šolstvo SRS in VSTK na tem mestu dopolnilno izobraževanje učiteljev in profesorjev telesne vzgoje za vse vrste šol. V dveh seminarjih je bilo letos na tem izobraževanju nad 130 pedagogov za telesno vzgojo, med njimi tudi nad 20 iz celjske regije. Tabor je

sicer skromen po svoji ureditvi in standardu, ki ga lahko nudi tečajnikom, vendar se kljub temu vsako leto zbere na seminarjih za telesno vzgojo od 130—150 pedagogov za telesno vzgojo iz vse Slovenije. Tudi letos je bila udeležba prav dobra, pa čeprav pada ta oblika izobraževanja v počitniški čas pravnih delavcev. Izbran krog predavateljev iz VSTK, pedagoških svetovalcev in učiteljev — praktikov je tokrat posredoval bogato gradivo tečajnikom za obogatitev njihovega pedagoškega in strokovnega znanja. Podrobne infor-

macije so bile posredovane o usmerjeni vzgoji in izobraževanju, normativih pri šolski telesni vzgoji, o gradnji in opremitvi telovadnic, o dokumentaciji pri telesni vzgoji, s posebnim vidikom učnih priprav o formiranju homogenih skupin pri telesni vzgoji, motivaciji za delo z mladino, tekmovalnih sistemih, formiranju športnih oddelkov glede na portoroške sklepe, delu ŠSD, študijskih smereh na VSTK, dočim je praktičen del obsegal predelavo nogometa, odbojke in moderne ritmične gimnastike.

JUG K.

VATERPOLO

VEČ POZORNOSTI

Nekaj je gotovo! Vaterpolo bi v Celju lahko v kratkem času dosegel mnogo večji uspeh in kaj kmalu potrkal na vrata II. zvezne lige. O tem smo se prepričali na sobotnem srečanju med celjskimi in koprskimi vaterpolisti, ko so se pomerili za točke. Celjsko moštvo, močno pomlajeno z mladinci in pionirji, je nudilo močan odpor igralcem Kopra, ki imajo drugoligaša. In ravno nekaj igralcev I. moštva je gostom prineslo zmago z rezultatom 16:13.

Celjani so v začetku igrali

precej slabo, toda kaj kmalu so se zbrali in ob koncu nevarno ogrozili zmago gostov, ko so zmanjšali rezultat na 13:15. V svojih akcijah pa niso zadeli v »črnem in Koper je srečno osvojil obe točki. Toda ta rezultat ni niti toliko pomemben. Celjani so že prej premagali Radovljico 13:11, se s tem obdržali v republiški ligi in pokazali, da bi lahko ob nartnem delu z dobrim trenerjem dosegli v tej športni igri mnogo več uspeha. Zlasti, če upoštevamo, da imajo dovolj mladincev in pionirjev,

ki bodo še ta mesec nastopili na republiškem prvenstvu. Tudi članska vrsta bo še imela številne tekme, tako da bodo lahko prišli prijatelji tega športa na svoj račun. Poglejmo program:

Vodovodni stolp: Neptun (28. 7.), Neptun — Renče (31. 7.) v Celju, Neptun — Triglav (1. 8.) v Celju, Koper : Neptun (3. 8.), Neptun : Kamnik (11. 8.) v Celju in Triglav : Neptun (20. 8.). Mladinsko prvenstvo bo 14. in 15. 8. v Renčah, pionirsko pa od 27. do 29. avgusta v Kopru.

J. KUZMA

KARATE

CELJANI V NEMČIJI

Kombinirana ekipa karate klubov Celje, Zalec in Ljubljana je gostovala v ZR Nemčiji. Celjani so bili v ekipi številčno najbolj zastopani, kajti nastopili so Čretnik Teršek, Tramšek, Spiljak, Maruša in Jakhel, iz Zalca je gostoval Marič, dva pa sta bila iz Ljubljane.

Turneja, ki je trajala šest dni, je popolnoma uspela. Naši karateisti so najprej nastopili v Greffernu, kjer so premagali ekipo Budo-Club »Greffern« z 8:2.

Nastop v Hamburgu je bil najtežji. V srečanju proti večkratnemu prvaku ZR Nemčije »Nipponom« iz Hamburga so Celjani imeli priložnost, da se borijo v stilu »full contacts«, kar v dobesednem prevodu pomeni polni kontakt, na blazini pa je to borba s udari do kraja. Seveda je takšna borba precej nevarna. Toda tudi tu so Celjani ostali kljub porazu 3:7 nepoškodovani in so pokazali izredno kvaliteto proti petim članom državne reprezentance ZR Nemčije.

Ob povratku pa se je kombinirana ekipa ustavila še v Aachnu. Na visokošolskem športnem dnevu Tehniške univerze so najprej pokazali kato in samoobrambo, pozneje pa v prijateljskem srečanju premagali domačine 8:2. Turneja je tako popolnoma uspela. Naši tekmovalci so si dobro ogledali tekmovalne navade tamkajšnjih moštev, s svojim nastopom pa popestrili karate v teh treh krajih.

J. KUZMA

LOŠKE POLETNE PRIREDITVE

MOKER KMEČKI PRAZNIK

Na zasilnih mizah, ki so jih hitele prekrivati s prti, so kmečke gospodinje iz okolice Loč razstavile dobrote, pretežno narejene po starih receptih. Pred tednom dni je bilo to, kulinarčno razstavo kmečkih specialitet pa so pripravili v Ločah v okviru tradicionalnega kmečkega praznika.

Uvod v sam praznik je bila otvoritev razstave ptic, ki so nas že v dopoldanskih urah opozarjale da so tam in da si jih je vredno ogledati. Cebljanja resnično ni primanjkovalo, radovednežev pa tudi ne. Pa kar je bilo najbolj presenetljivo — zanimanja je bilo največ pred klet-

kami z udomačenimi ptiči. Izbor ptic, ki sicer žive pri nas v naravi je bil res velik in ker marsikdo ne pozna imen naših ptičev je postal pred kletkami in se seznanil z njimi. Seveda so bili na razstavi ptičev tudi redki primerki, a kaj ko laik težko prepozna in še težje loči povprečje od ekstravagance. Tudi pri ptičih!

Za razliko od prejšnjih let je bila letos kulinarčna razstava v Ločah v gasilnem domu, ki je za tovrstne razstave zelo neprimeren prostor. In ker je v organizaciji same razstave nekaj zaškrtało, so kmečke gospodinje prinesle svoje izdelke najprej

v prostore osnovne šole, kjer so bile razstave prejšnja leta. Tam so našle vse zaprto in med potjo so zvedele, da so razstavni prostori v dvorani gasilnega doma. Potem so žene zložile na improvizirane mize dobrote, med nje postavile cvetje, starinsko izvezene prte, majolike in štefane, in stara gasilna brizgalna je spričo tako imenitne družine v ozadju zardela.

Na razstavi kmečkih specialitet so letos prevladovala stare kmečke jedi. Poskusili smo ognjiščno potico in ob priliki se bomo oglašili pri Mariji Strmškovi v Zičah, da nam izda svoj recept. Iz-

redno vabljiv je bil visok in košat hlebec, ki je izgledal nadvse mogočen. Pač hlebec smo mislili in si ogledovali dalje. Pa ga je kmetica prerezala in bili smo nemalo presenečeni. Polnjen je bil s suhim sadjem in rekli smo mu sadni kruh. Da je imel prvotno drugačno ime ni sprva nihče vedel, potem pa se je le našla malo starejša gospodinja in povedala, da so mu včasih rekli — pomožnik. Hitro smo to zapisali, saj tudi imena starih jedi lezejo v pozabo in bodo izumrla z generacijo, ki je danes že v letih.

Jedi so bile pestre in vabljive in hitro so kopnele, saj so jih gospodinje na koncu razprodale. Pustile so le malo za kosce, ki je vsebovala košaro mesnih dobrot, domačega sira in gibanico ter obvezen polič vina. Zajeten hlebec kruha se je sramežljivo skrival pod vsemi dobrotami. Zal, letos toplih kmečkih jedi ni bilo na razstavi, kar je izredna škoda, ker bodo na ta način tonile v pozabo. Vemo pa, da so tod okoli gospodinje izredne mojstrice za pripravo različnih kislih juh in jedi iz boba.

Vseh sodejujočih na letošnji razstavi kmečkih specialitet v Ločah je bilo okoli petnajst in kar je najbolj zanimivo, da so

letos razstavljale tudi mlade gospodinje, ki sicer niso posnemale starejših, so pa zatrjevale, da bodo v bodoče tudi one prihajale z izdelki svojih babic in prababic. Zasluga za ohranjanje tradicij starih kmečkih običajev gre brez dvoma vsaki posameznici, najbolj pa njihovi mami, inž. Idi Tepejevi, kot so jo same predstavile.

Manjkalo tudi ni humorja, saj je ena izmed udeleženk takoj ugotovila, da se bodo nocoj še topli. Pokazala je na ročico od voza, ki je ležala v kotu in dejala, da je zelo vroča in da bo še prav prišla.

Zbali smo se, da bomo se mi dobili z njo po glavi, če bomo se kaj preveč stikali okoli njih, zato smo jo odkurili. Pa ne daleč, le pod kap, med tiste, ki so se pripravljali na paradno kmečkih običajev. Kmetički običajev gre brez dvoma vsaki posameznici, niso bili zaradi dežja nič žalostni. Celotno nastavljanje so se mu in po dolgem čakanju je povorka le krenila. Zvrstili so se vozovi s prikazom starih kmečkih opravil, v košnji pa so se pomerili tudi kosci, med njimi je zmagal Jože Kotnik iz Kraberka, v vožnji s traktorji pa Peter Pečnik iz Klokočevnika. ZDENKA STOPAR

INGOVSKI PRILAGODBA IN SERVISNA DELOVNA ORGANIZACIJA

agrotehnika

TOZD
Agromehanizacija
trgovina

L J U B L J A N A o. s. o.

Obveščamo cenjene kmetovalce, da si lahko nabavijo pri

AGROTEHNIKI LJUBLJANA — TOZD AGROMECHANIZACIJA

sodobne

traktorje IMT-533, U-445, T-25 A/1

Nove proizvode SIP:

— trosilnik hlevskega gnoja KR PAN 20

— vrtalkasti obračalnik sena VO-4

— silokombajn SK-80

traktorske prikolice TP-3 Tehnostroj Ljutomer

razsipalnice gnojil FERTI in VICON B-75

vse vrste plugov, bran in strojev ter orodij, ki so nepogrešljivi pri vašem vsakdanjem delu.

Vse cenjene informacije dobite v naših poslovalnicah:

Agrotehnika, Ljubljana, Titova 38

Agrotehnika, Celje, Aškerčeva 13

Agrotehnika, Maribor, Meljska 5

Agrotehnika, M. Sobota, Titova 25

Agrotehnika, Ljutomer, Slavka Osterca 2

Agrotehnika, Lendava, Partizanska 53

Agrotehnika, Škofja Loka, Titov trg 4/b

NOVO — NOVO — NOVO

m i k o

Posijite na moj naslov podrobne podatke o miko sistemu in priložite cenik

ime in priimek

Ulica

Kraj

Pošta

Dimenzije / mm	višina	širina	debelina
miza	820	737	55
klop	820	487	55
polica	820	487	55
klop prosta	820	487	55
dekorativni element	820	387, 487, 587	55

m i k o sistem garniture

Navedene mere veljajo za zložene elemente. montiramo hitro in enostavno

Miko garniture lahko kupite v naslednjih poslovalnicah

LIP Bled na Rečici
SLOVENIJALES — Kranj
LIP Bled na zagrebškem velesejmu
GLOBUS — Kranj
MERCATOR — Vrhnika
NAPREDEK — Domžale
ZARJA — Jesenice
LESNINA — Ljubljana
LESNINA — Maribor
LESNINA — Murska Sobota
METALKA — Ljubljana
SLOVENIJALES — Maribor

lip bled
lesna industrija

64260 bled, ljubljanska c. 32

telefon: 064-77384, trgovina 77944
telegram: lip bled telex: 34525 yu lipex

MALI OGLASI

AVTO zaporožec, dodatno opremljen, registriran, prodam. Franc Rojnik, Zagrad 35 — (63331).

KROZNO žago, cirkular in vitil (ošpel) na elektromotor, prodam. Alojz Pšeničnik, Sentjur pri Celju.

FIAT 850, karamboliran, prodam po delih. Dani Zagoržen, Smarjeta, Skofja vas.

TELICO 7 mesecev staro, prodam. Guček, Zagrad 108.

GRADBENO parcelo 8 a, blizu železniške postaje Grobelno, prodam. Viki Pevec, Crnolica n. h. Sentjur.

SPALNICO, ročno delo, zelo dobro ohranjeno, poceni prodam. Karl Kmecl, Prekorje 2, Skofja vas.

TELICO šeko, 8 mesecev brejo, vozno, prodam. Alojz Lesjak, Zagrad 69, Celje.

ZASTAVA kombi 750 TK 8 sedežni, letnik oktober 1972, tehnični pregled do oktobra 1976, prodam, tudi na ček. Cena po dogovoru. Ogled vsak dan. Edvard Cenc, Store 76.

VINSKE sode, večje število, od 300 do 700 l velikosti, prodam. Cena je zelo ugodna. Ivan Pušnik, Glinsko 3, p. Skofja vas (pri Ljubčani).

MOTOR tomos T-15 SLH, skoraj nov ter motor T-12 v voznem stanju, neregistriran T-12, prodam po ugodni ceni. Možno tudi po delih. Vprašati vsak dan od 17. do 20. ure. Stefan Kanjir, Delavska 20, Celje.

NSU 1200 v voznem stanju, ugodno prodam. Cinkarniška pot 7.

FIAT 1300 prodam po delih ter ZASTAVO 750 letnik 1969, registrirano, v voznem stanju. Trnovlje 29 pri Celju.

VINAS plošče 314 kom, podolit za večjo predsobo in spalnico ter kuhinjsko opremo, poceni prodam. Kolar, Ljubljanska c. 10.

DNEVNI sobi poceni prodam. Irena Ratej, Trubarjeva 52, Celje.

ZARADI odhoda v tujino prodam nov pihalnik, komplet z elektromotorjem 7,5 KW, 5 m 3 hrastovih plohov 8 in 5 cm ter avto

wartburg karavan, prodam po delih ali celega, za 6000 din. Alojz Hrovat, Draško-vo selo 5, Smarje pri Jelšah.

LEPO psico — nemški ovčar, ugodno prodam. Oto Brecl, Liboje 44., p. Petrovče.

KRAVO sivo rjavo, brejo 7 mesecev — drugo tele, prodam. Ivan Ostervuh, Migojnice 113, Griže.

AVTO simca 1000 GLS, registriran do konca junija 1977, prodam. Ogled vsak dan od 15. do 16. ure. Spigel, Simončičeva 5, Celje.

KOMPLETNO dnevno sobo, prodam. Ogled popoldne. Skof, Jenkova 20/2, Celje.

ELEKTRICNI štedilnik, prodam. Centrih, Dobojska 23, Zg. Hudinja, Celje.

VOZ, navadni in psa prodam. Stanko Zagajšek, Rifnik 3, Sentjur pri Celju.

KOLESA, vrata in vse ostale dele za škodo 1000 MB, prodam. Vili Trobiš, Dobrova 84, Celje.

AVTO škoda 1000, letnik 70, registriran do 76, prodam. Martin Terbove, Rečica n. h. Laško.

KRAVO, 6 mesecev brejo, drugega teleta, simentalo, 70 arov zemlje, pretežno njiva, lepa sončna lega, prodam po ugodni ceni. Vinko Brunšek, Proseniško 7, Store.

SPALNICO dobro ohranjeno prodam. Alojz Jecl, Goriška 2, Celje.

OLEANDRE, zelo lepe, poceni prodam. Celje, Ljubljanska c. 44.

DOLGO poročno obleko turkizne barve, prodam. Habjan, Trubarjeva 9, Celje.

AVTO škoda 1000 MB, v voznem stanju, poceni prodam. Drago Gračner, Sentvid 28, Planina pri Sevnici.

OPEL rekord letnik 58, poceni prodam. Rehar, Ložnica 6, Celje.

OSEBNI avto R-8 — S letnik 70, prevoženih 72.000 km, prodam za 35.000 din. Ludvik Zvonar, Ulica Bratov Vošnjakov 26/G, Celje.

ENOSOBNO stanovanje na mirnem kraju ob centru mesta Celja, prodam. Ponudbe pod »PO DOGOVORU«.

3 NOVE BILJARDE, ugodno prodam. Aleksander Kostanjšek, Trg Franca Fakina 33, Trbovlje.

MOPED avtomatik 2 brzini,

prodam. Edo Ažman, Vegova 6, Celje.

PEC, termoakumulacijsko, 3 KV še v garanciji in rabljen električni štedilnik, ugodno prodam. Plačilo možno s potrošniškim kreditom, oziroma s čekom. Ivo Regoršek, Gubčeva 8, Celje.

KOMBI 750, prodam, dam tudi na ček za gradbeni material. Milica Romih, Zoisova 3, stan. 13, blizu prve osnovne šole Celje.

KRAVO simentalo z novim mlekom, vozno, ugodno prodam. Danijel Jošt, Svetelka 27, Dramlje.

MOTOR tomos sprint, električni, nov, prodam. Ivan Pinter, Griže 76.

INVALIDSKO vozilo BMW, prodam. Tremerje 9, Celje, Cesta v Laško.

DVE NOVI klasični okni z roletami 69 krat 122, ugodno prodam. Pavlič, Selce 10.

DVOSOBNO stanovanje v Sentjurju, prodam. Ponudbe pošljite pod oznako »UGODNO«.

HRASTOVE in borove plohe (fostne) in hrastovo hlodovino 4 m³, ugodno prodam. Anton Lednik, Kasaze 63, Petrovče pri Celju.

NSU 1000, motor generalno pred 200 km, prodam ali zamenjam za ZASTAVO 750 ali škodo. Avto je v dobrem stanju in registriran do decembra. Anton Krajnc, Okrog 22, Ponikva pri Grobelnem — 63232.

FIAT 615 registriran do konca leta 1976, ugodno prodam. Franc Tovornik, Cesta na Svetino 36, Laško.

TELEVIZOR iskra panorama letnik 1974 ter kuhinjski jedilni kot, prodam. Joža Gregorn, Zidanškova 4/II. Ogled popoldne od 14. ure dalje.

TRAKTOR STEYR s 30 KM, 6 priključki ter zmerjene nove sode do 200 l, prodam. Naslov: Zdenko Rezar, Trnovlje 214 a, Celje.

FIAT kombi 850, osebni, dobro ohranjen, v dobrem stanju, prodam. Cena po dogovoru. Maček, Laško, (pri šoli) Reka.

PRIKOLICO za osebni avto, ugodno prodam. Franc Hobel, Mala Pirešica Petrovče. **PRODAM**

MLADO KRAVO (z mlekom) prodam. Šorn, Bukovžlak 9, Teharje.

40 M² DRV, **PRODAM**. Resni kupci naj se javijo na naslov: Edi Komerički, Košnica 7, Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo z gospodarskim poslopjem in vrtom, v centru Polzele, prodam. Informacije v gostilni Cimperman in pri Mirku Cajnko, Polzela 127.

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE 61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON IOΛON

KAVC, kombinirano omaro (trdi les) mizo in 2 fotelja, prodam zelo ugodno zaradi selitve. Marjana Kovač, Muzejski trg 9, Celje.

FIAT 850 Special 1. 1969, ugodno prodam. Branka Sivec, Malgajeva 20, Celje.

KUHINJSKO KREDENCO, mizo, štedilnik, stensko uro, preprogo 3 krat 2,50, prodam L. Cvetko, Muzejski trg 8, Celje.

POSESTVO (s preužitkom ali brez) 6 km iz Celja; gospodarsko poslopje, stanovanjska hiša, elektrika in voda, cesta do hiše, možna je strojna obdelava, 6 ha gozda, 4,5 ha travnikov in njiv, 45 ar vinograda, prodam. Ponudba pod »DOBRA LETINA«.

KUHINJO znake »Orhideja« novo — nerabljeno, rodam. Stefan Ilijaš, Lopata 51, Celje.

3000 l sod, rabljen in 500 l kad, dele za lesno stružnico, prodam. J. Železnik, Cesta v Laško 22, Celje, (Polule).

DNEVNO SOBO in trajnogorečo peč, prodam zaradi selitve. Ogled od 16. do 18. ure. Knaus, Dečkova cesta 56, Celje.

TELEVIZOR GORENJE star 4 mesece prodam nujno. Cena po dogovoru. Katja Ribič Podvin 27, Polzela.

UGODEN NAKUP traktorjev Steyer 15, 18, 35 KM s hidraliko in priključki. Dobite lahko tudi potrebne dele za traktor. Priporča se: Heinrich Hütter O. H. G. 8342 Gnas 25, Postfah 1 telefon 03151-271.

OTROSKI VOZICEK, blobok, lep, dobro ohranjen, kupimo. Ponudbe po telefonu 24-512.

GARSONJERO ali sobo z možnostjo kuhanja, išče mlad par. Možno polletno predplačilo, v devizah. Ponudbe pod oznako »AVGUST«.

SOBO in kuhinjo iščem. Lahko na deželi. Pomagala bi pri delu na polju ali varovala otroke. Ponudbe pod »ZANESLJIVA«.

SOSTANOVALKO, pošteno, ki ima popoldansko zaposlitev sprejme upokojenka. Čimprej. Alojzija Plis, Cankarjeva ulica 8—III. nadstropje — leva vrata, Celje.

OPREMLJENO SOBO oddam za nekaj mesecev. Plačilo vnaprej. Dušan Ratej, Trubarjeva 52, Celje.

DVE ZAPOSLENI dekleti iščeta sobo v Celju, po možnosti do 1. 8. 1976. Ponudbe pod »NUJNO«.

OPREMLJENO SOBO s posebnim vhodom v Celju oddam. Prednost imajo medicinske sestre. Vprašajte po telefonu od 12. ure dalje. Tel. 21-673.

DIJAKINJA 4. letnika vzgojiteljske šole išče sobo, po možnosti v bližini pedagoške gimnazije. Plačam za celo leto vnaprej. Nevenka Mestinjšek, — 63254 Podčetrtek.

ENO in pol sobno stanovanje s centralnim ogrevanjem, zamenjam za dvo ali trosobno s kopalnico in sanitarijami, v centru mesta. Ponudbe pod »LAVA B/II«.

SOBO s kopalnico, centralno ogrevanje, nudim za pomoč v gospodinjstvu. Informacije: Jenkova ulica 24, Celje.

DVA VAJENCA za vodovodno inštalacijo, sprejem takoj. Začetna nagrada je 100.000 SD. Vodovodne inštalacije Arclin 87 p. Skofja vas.

OPOZARJAM vsakogar, da nisem plačnica dolgov mlajega moža Jožeta Lainsčca — stolpič 3, Sentjur pri Celju, — Zena Jožica Lainsčca.

SPOZNATI ZELIM tovariš, ki je nesrečen zaradi osamljenosti, ima pa svoj dom ali manjšo kmetijo. Sedem srednjih let, čista skrbna gospodinja lepe zunanosti. Ponudbe pod oznako »SPOZNAJVA SE«.

GOSPODARSKO POSLOPI blizu Mariborske ceste, oddam v najem. Možna preureditev za mirno obratovanje ali skladišče. Ponudbe pod »POSLOPIJE«.

V VARSTVO vzamem otroka od 8 mesecev dalje. Zgledite se na naslov: Javornik Cankarjeva 4.

ZAKONCA iščeta starejšo ženo za varstvo 18 mesecev starega otroka. Plačata do ro. Varstvo po dogovoru. Lazovič, Vojkova 5, Celje.

DVA PROSTORA primerna za vsako obrt, dam v najem. Franc Intihar, Levec 4, Petrovče.

SOLIDNO IZVRŠIM slikarsko-pleskarska dela s posredovanjem tapet, tudi na daljšem območju sedeža. Sposobilkarstvo — pleskarstvo. Franc Stumberger, Celje, Mariborska c. 44 a.

ZAMENJAM večje stanovanje v centru mesta, za manjšo na Otoku Informacije tel. 24795.

ZAHVALA

VSEM GASILSKIM ČETAM in vsem tistim, ki so pomagali 19. 7. se pristrčno zalvaljuje Bajde Pavle-Zdešek, Teharje 69.

Izletnik

Celje

TOZD turistična agencija Stanetova 2 CELJE

vas v sodelovanju z AIR TOUR YUGOSLAVIA vabi na prijeten dopust in bogastvo novih doživetij, katera vam nudijo peščene obale TUNISA, otok sonca RODOS, andaluzijsko letovišče COSTA DEL SOL, divja obala COSTA BRAVA, biser Sredozemlja — MALLORCA.

Nudimo vam kratek, 5-dnevni dopust in spoznavanje KORZIKE — odhod 22. IX. po ceni 3290 din.

Tudi na Jadranski obali vam nudimo izbiro letovanj v tedenskih in dvotedenskih aranžmajih. Potujete lahko z letalom ali z lastnim prevozom.

IZLETNIK pa je za vas pripravil:

— izlet na BODENSKO JEZERO, posebnost MAINAU »otok cvetja«, znameniti RENSKI SLAPOVI, kneževina LICHTENSTEIN in letovišče DAVOS, od 14. do 17. avgusta 1976

— izlet na CHIEMSEE, s slavnostnim koncertom v dvorcu HERRENINSEL, KRALJEVO JEZERO in MUNCHEN, od 28. do 30. avgusta 1976

— izlet v ČESKE BUDJEJOVICE, ogled »LOVSKE RAZSTAVE«, vključen ogled lovskega dvorca KONOPISTE in PRAGE, od 5. do 8. septembra 1976

— letovanje na Toskanskem otoku ELBA, spoznali boste tudi »čudežni trg« v PISI in »znamenito« SIENO, od 5. do 11. septembra 1976
Pohitite s prijavitmi!

merx kava
izbrana za vas

KRONIKA

TV SPORED

NEDELJA
 9.05 Poročila (Lj)
 9.10 Za nedeljsko dobro jutro: Naš zbori Virmaše, barvna oddaja (Lj)
 9.40 625 (Lj)
 10.00 H. de Balzac: Teta Liza, barvna nadaljevanka (Lj)
 10.45 Otroška matineja: Catch Kandy, Čudovito žerjavovo darilo, barvni oddaji (Lj)
 11.35 Mozaik (Lj)
 11.39 Ljudje in zemlja (Lj)
 12.30 Poročila — do 12.35 (Lj)
 13.00 Montreal: Olimpijske igre 76, barvni prenos tekmovalj v rokoborbi, judu, nogometu in boksu (EVR)
 Morda vas zanima: Svet pod vodo
 Risarka
 Okrogli svet
 Poročila
 Zgodba o Grahamu Bellu — ameriški film (Lj)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Jaz na ekranu: Plesni orkester RTV Ljubljana, barvna oddaja (Lj)
 20.30 Montreal: Olimpijske igre 76 (EVR)
 22.00 Poročila (Lj)
 20.05 S. Karanović: Na vrat na nos, barvna oddaja TV Beograd (Lj)
 23.00 Montreal: Olimpijske igre 76 (do 03.30) (EVR)
Oddajniki II. TV mreže:
 18.30 Olimpijske igre 76 — boksa (Bg)
 19.30 TV dnevnik (Zg)
 20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bg)
 21.00 24 ur (Bg)
 21.10 Celovečerni film (Bg)

PONEDELJEK
 16.30 Olimpijske igre 76 — barvni posnetek sklepnih prireditve v Montrealu (Lj)
 17.45 Obzornik (Lj)
 18.00 Stirje fantje in pes (Lj)
 18.30 Mozaik (Lj)
 18.35 Odločamo (Lj)
 18.45 Mladi za mlade: Posočje (za JRT) (Lj)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 F. Rudolf: Sedem ponudb, barvna TV drama (Lj)
 20.45 Kulturne diagonale (Lj)
 21.25 Mozaik kratkega filma: Dokliške sanje, Rajko Maksimov (Lj)
 21.45 TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 18.00 Poročila (Zg)
 18.05 TV koledar (Zg)
 18.15 Književni klub (Sa)
 18.45 Mladi za mlade (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Sa)
 20.00 Ansambel Bijelo dugme (Bg)
 20.30 Glasbena oddaja (Bg)
 21.00 24 ur (Bg)
 21.20 Gospodična Golem — celovečerni film (do 22.50) (Bg)

TOREK
 17.10 Kmetijska oddaja TV Zagreb, posnetek (Lj)
 17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Morda vas zanima: Milena Muhič (Lj)
 18.40 Mozaik (Lj)
 18.45 Ljudska umetnost in obrt (Bg)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Jugoslovani v Testu — reportaža (Lj)
 20.30 Ponosni ljudje — oddaja TV Beograd (Lj)
 21.05 H. Spring: Zanimni tiger, barvna nadaljevanka (Lj)
 21.56 Miniature: Partizanski obraz Božidarja Jakca (Lj)
 22.10 TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 17.15 TV dnevnik (Zg)
 17.35 TV koledar (Zg)
 17.45 Olimpijske igre v preteklosti (Zg)
 18.15 Izobraževalna oddaja (Zg)
 18.45 Narodna glasba (Bg)
 19.30 TV dnevnik (Bg)
 20.00 S. Kierkegaard: Dnevnik zapeljivca — ponovitev drame (Zg)
 20.35 24 ur (Bg)
 21.15 Zabavno glasbena oddaja (Bg)
 21.45 Svet, ki laginja (do 22.35) (Zg)

SREDA
 17.55 Obzornik (Lj)
 18.10 Po sledih napredka (Lj)
 18.40 Mozaik (Lj)
 18.45 Glasbeni amaterji (N. Sad)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Film tedna: Ne bodi žalosten — barvni film (Lj)
 21.25 Bejart in Boulez je balet, II. del barvne oddaje (Lj)
 21.55 TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 18.15 TV dnevnik (Zg)
 18.35 TV koledar (Zg)
 18.45 Glasbena oddaja (N. Sad)
 19.30 TV dnevnik (Sa)
 20.00 Rešilni čoln — film (Zg)
 21.40 24 ur (Bg)
 21.55 Skrivnosti morja (do 22.45) (Zg)

ČETRTEK
 16.55 Obzornik (Lj)
 18.30 Mozaik (Lj)
 18.35 Mačkon in njegov trop, barvna risarka (Lj)
 19.00 Filmska burleska (Lj)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 A. Konic: Najvažnejši dan življenja, barvna oddaja (Lj)

20.55 Kam in kako na oddih (Lj)
 21.05 Jugoslavija v vojni — dokumentarna oddaja (Lj)
 21.30 TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 17.25 TV dnevnik (Zg)
 17.45 TV koledar (Zg)
 17.55 Ekspedicija Thora Hayerdahlia — dokumentarni film (Zg)
 19.30 TV dnevnik (Zg)
 20.00 O. Davičo: Pesem, ponovitev dramske serije (Bg)
 21.00 24 ur (Bg)
 21.20 Krog (Bg)
 22.20 Poezija (do 22.35) (Zg)

PETEK
 18.00 Obzornik (Lj)
 18.15 Catch Kandy — serijski barvni film (Lj)
 18.40 Mozaik (Lj)
 18.45 Slovenski rock: Skupina Ave in duet Kora, barvna oddaja (Lj)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Kapitan Mikula mali — barvna oddaja TV Zagreb (Lj)
 20.30 Propagandna oddaja (Lj)
 20.35 Dekleta Hirošime — barvna dokumentarna oddaja (Lj)
 21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.35 Helena, sodobna ženstva — serijski barvni film (Lj)
 22.25 TV dnevnik (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
 17.45 TV dnevnik (Zg)
 18.05 TV koledar (Zg)
 18.15 Brigadirski TV studija (Zg)
 18.45 Glasbena oddaja (Zg)
 19.05 Kulturni pregled (Zg)
 19.30 TV dnevnik (Bg)
 20.00 Gost urednik (Zg)
 21.00 24 ur (Bg)
 21.15 J. S. Bach: Orkestrske suite (do 22.00) (Bg)

SOBOTA
 18.05 Obzornik (Lj)
 18.20 Mozaik (Lj)
 18.25 Disneyev svet — barvna oddaja (Lj)
 19.15 Risarka (Lj)
 19.20 Čikcak (Lj)
 19.30 TV dnevnik (Lj)
 19.55 Propagandna oddaja (Lj)
 20.00 Hoffman — celovečerni film (Lj)
 21.45 Roža Portorofa — barvni posnetek (Lj)
 TV dnevnik (Lj)
 625 (Lj)

KINO
 UNION: od 29. julija do 1. avgusta DIBINGER, ameriški barvni film; od 2. do 4. avgusta STARA BUŠKA, francoski barvni film.
 METROPOL: do 29. julija STRAH V NOCI, ameriški barvni film; od 30. julija do 1. avgusta AVANTURISTI, ameriški barvni film; od 2. do 3. avgusta HOTEL Z RDECO LUCJO, zahodnonemški barvni film; od 4. avgusta naprej COHIL — SERIF ZDA, ameriški barvni film.
 KINO DOM in LETNI KINO: do 1. avgusta ob 16. uri ČUDNA ČUDA CARLI CAPLINA, ameriški črno-beli film; od 29. julija do 1. avgusta RIO LOBO, ameriški barvni film; od 2. do 4. avgusta POTEPUHI ZAHODA, ameriški barvni film.

PROMETNE NESREČE
 V OVINKU V LEVO
 Skozi Prekorje je vozil z osebnim avtomobilom MLJO POSAVEC, 51, iz Trnovelj. Ker je vozil z neprimerno hitrostjo, ga je v ovinku zaneslo na levo, kjer je zbil dva voznika koles na pomožni motor, in sicer 16-letnega JOZETA PIAHUTO in njegovega 45-letnega očeta, ki sta doma iz Trnovelj. Pri nesreči sta se teže poškodovala voznik Suc in 16-letni Jože Plahuta, škode pa je za okoli 25.000 dinarjev.

ZANASALO GA JE
 MILAN KOROSEC, 28, iz Nove vasi je pripeljal iz smeri Gorice na cesto Sentjur-Planina in se niti pri STOP znaku ni ustavil, temveč z nezmanjšano hitrostjo zavil v desno proti Sentjurju. Takrat pa ga je začelo zanašati, najprej na desno bankino, nato v ostrem ovinku v levo, ponovno na desno stran, kjer se je prevrnil na travnik, se kotilil po njem in obstal na kolesih. Med prevrcaanjem so se poškodovali voznik Korošec ter sopotnika MARTIN MLINAR, 34 in FERDO PUSNIK, 28, tretji sopotnik pa se ni poškodoval. Na avtomobilu je škode za 20.000 dinarjev.

NEPREVIDEN KOLESAR
 Iz Belega potoka proti Frankolovemu je vozil z osebnim avtomobilom ALOJZ RUPNIK, 25, iz Delčevega v Makedoniji. V Frankolovem je nenadoma z njegove desne strani s stranske ceste zapeljal preden kolesar JOŽE JEVSENAK, 76, iz Verpete, katerega je voznik zbil na desno bankino, kjer je Jevsenak obležal z zlomljeno nogo.

STIRJE HUDO POŠKODOVANI
 ZORAN JALUSIĆ, 23, iz Pazina je v kraju Stopice prehitel vlačilec bolgarske registracije na delu cestišča, ki je označen z neprekinjeno črto. Ker

je iz nasprotne smeri pripeljal z osebnim avtomobilom Koprčan SIME BAKARIĆ, 38, sta vozili čeno trčili. Avtomobil Bakarića je odbilo po 3 metre globokem nasipu, avtomobil Jalušića pa je zadel v vlačilec. Oba voznika sta se hudo poškodovala, prav tako tudi sopotnici VESNA JALUSIĆ in ZVEDANA BAKARIĆ, škode pa je za okoli 110.000 din.

AVTO NA PROGI
 STANISLAV ŠUC, 36, iz Sp. Ngonj je zapeljal z osebnim avtomobilom na železniško progo v Rogoški Slatini, ki je nezavarovana. Ko je bil na tirih, je ugasnil motor avtomobila, takrat pa se je tudi že prižgala utripajoča luč. Šuc je najprej poskušal ponovno pognati motor, nato je avtomobil potiskal s proge, ker pa mu to ni uspelo, je z rokami ustavljal viak, ki je prihajal. Strojvodja zaradi teme Šuca ni videl, avtomobil pa je opazil prepozno, tako da ga je zbil s proge. Pri tem, k sreči, telesnih poškodb ni bilo, materialne škode pa je za okoli 20.000 dinarjev.

DELAVSKA UNIVERZA ZALEC
 vam sporoča, da se še vedno lahko vpišete v naslednje oblike izobraževanja odraslih:
 1. letnik višje upravne šole
 1. letnik višje agronomske šole
 1. letnik srednje tekstilne tehniške šole
 1. in 2. letnik srednje ekonomske šole
 7. in 8. razred osnovne šole
 Če nameravate na dopust ob vditi, vam bo prav prišel tudi izpit za MOTORNE ČOLNE, ki ga bomo organizirali konec julija.
 Vse informacije dobite vsak dan na sedežu DU Zalec, Cankarjeva 1a, ali po telefonu, številka 710-616.

Skupne službe samoupravnih interesnih skupnosti Šmarje pri Jelšah
 objavlja naslednja prosta delovna mesta
STROJEPIŠKE
 — srednja upravno-administrativna šola ali srednja administrativna šola
PRAVNIKA-SVETOVALCA
 — dipl. pravnik
GRADBENEGA REFERENTA
 — dipl. grad. ing.
 Vse zainteresirane, ki izpolnjujejo pogoje vabimo, da vložijo svoje vloge s kratkim življenjepisom v 15 dneh po objavi na Skupne službe samoupravnih interesnih skupnosti Šmarje pri Jelšah št. 4.

ZAHVALA
 Ob nenadomestljivi izgubi našega ljubelega sina
Silva Sirka
 se najpristréneje zahvalujemo vsem, ki so nam stali ob strani v najtežjih trenutkih, kolektivom: Klime, Pivovarna Laško, zdravstvenemu osebju Laško, sorodnikom in znancem, zlasti dobrim sosedom za izkazano pomoč. Vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje.
 Neutolažljivi:
 ata, mama, Vida, stara mama, sestri Ida z možem Karlijem in hčerkico Natašo, Milica in brat VIII ter drugo sorodstvo

OBCINSKI SVET ZSS ZALEC
 ponovno objavlja prosto delovno mesto
ADMINISTRATORKE kluba samoupravljalcev občine Zalec
 Pogoji:
 srednja ekonomska šola ali srednja administrativna šola in enoletna praksa ali dvoletna administrativna šola in dvoletna praksa
 Pogoji za zasedbo delovnega mesta je dobro obvladanje stroje-pisja.
 Delo je mogoče nastopiti takoj. Rok za sprejem ponudb je 15 dni po objavi.

Svet osnovne šole Šmarje pri Jelšah
 razpisuje delovno mesto
kvalificirane kuharice na podružnični šoli Bratstvo in enotnost — Banja Luka — Šentvid
 Nastop službe s 1. septembrom 1976.
 Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

NOVI tednik

ZAHVALA
 Ob težki izgubi drage žene, mame in stare mame
Neže Avžner
 iz Dramelj
 se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom in sosedom, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti, darovali vence in cvetje ter z nami sočustvovali. Iskreno se zahvalujemo tudi g. župniku Francu Smoletu za poslovilne besede ob odprtem grobu in cerkvenemu pevskemu zboru Dramlje.
 Zalujoci:
 mož, sin Stefan, sin Jože z družino, hčerka Fanika z družino in hčerka Marica z možem Lojzetom, hčerko Bernardko in sinom Markom

ZAHVALA
 Ob boleči izgubi ljubelega moža, očeta in dedka
Milana Robida
 se iskreno zahvalujemo vsem sosedom, ki so nam v teh težkih trenutkih kakorkoli pomagali, z nami sočustvovali in ga spremlili na zadnji poti. Zahvalujemo se sodelavcem in kolektivu Pivovarne Laško za izraze sožalja, godbi in pevcem. Vso zahvalo pa smo dolžni dr. prim. Dolinarju, dr. Kotniku in medicinskemu osebju očesnega oddelka celjske bolnišnice. Hvala vsem, ki so s cvetjem in venci prekrili njegov tih dom.
 Zalujoci:
 žena Marija, hčerki Tončka in Zofka z družinama, bratje in drugo sorodstvo

ČUDEN DVOBOJ

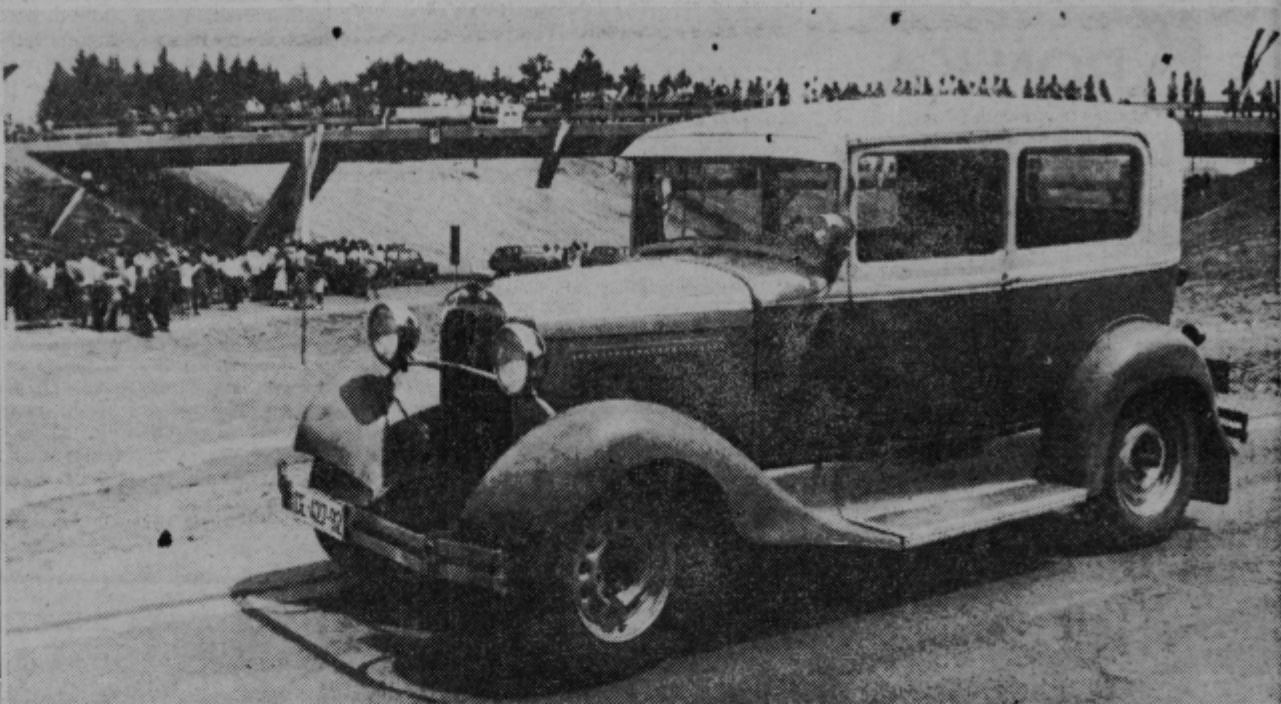
O Mohamedu Aliju oziroma Casiusu Kleyu smo že čuli in prebirali nešteto novic, od najbolj neverjetnih do tistih, ki jih lahko pripišemo njegovemu izredno velikemu daru za samohvalo.

No, v Tokiu pa se obeta resnično izreden dvoboj stoletja. Namreč, v športni dvorani Budokan se bosta pomerila absolutni svetovni prvaki v boksu Mohamed Ali in Japonec Antonio Inoki, svetovni prvaki v tipičnem japonskem športu, v katerem lahko nasprotnika svobodno udarjaš z rokami in nogami.

Zanimiv ne bo samo dvoboj, neverjetna je namreč tudi cena vstopnicam. Tako velja vstopnica za boljše mesto v dvorani kar 300.000 jenov, kar pa pomeni približno dva poprečna osebna do-

hodka japonskega inženirja. Se nikdar doslej niso na Japonskem prodajali tako dragih vstopnic.

Glede samega dvoboja pa seveda povsod potekajo žolčne razprave. Navijačev ne manjka, tistih, ki dajejo najrazličnejše prognoze, pa prav tako ne. Pogoji dvoboja so znani: Mohamed Ali lahko uporabi vse svoje boksarsko znanje, Inoki pa vse aspekte svoje borbe, vključujoč džudžic in karete. Povedati pa moramo, da boksarski strokovnjaki izražajo žalost, ker je Mohamed Ali sprejel, ne samo takšne pogoje borbe, temveč tudi to, da se sploh spušča v takšno avanturo. Pojavljajo se celo dvomi, ali bo sploh do dvoboja pod takšnimi pogoji prišlo, toda predprodaja kart se je že pričela.

Tale stari veteran se je ob pravem trenutku znašel na hitri cesti. Veliko simbolike je v njem, upajmo pa, da s svojo podobo še izpred vojnih let ne napoveduje hitrosti nadaljnje gradnje naših hitrih cest... Foto: DRAGO MEDVED

POLETNO PISMO VOJAKA JANEZA IZ MOSTARJA

STARA ZGODOVINA ZDAJ UNIVERZITETNEGA MESTA

»Hiša, kjer sem se rodil stoji na sami obali Neretve. Reka in sonce nad njo sta me učila spoznavati tajne igre barv. Neretva je bila prva glasba, ki sem jo poslušal, najboljši prijatelj mojih sanjarij in ne nazadnje, Neretva, to so bile moje otroške igre. Neretva je moja ljubezen iz otroštva, morda edina, ki sem ji ostal zvest.

To je reka, v kateri se lahko kopaš in jo istočasno piješ, lahko se ogleduješ v njej, ter hlađiš svojo lubenico in rakijo.

Poleti je žena, polna razkošnih darov. Pozimi je si va, stroga ledena meduza. Spomladi je deklica s cvetjem v lasih. Jeseni je pobesneli in razposajeni velikan z odločnimi kretnjami.

Tako nekako je Neretvo v delu Ljubljana reka opisal Zuko Džumhur. Pravzaprav nisem imel namena pisati o Neretvi. Rad bi vam, spoštovani bralci, povedal nekaj besed o Mostarju, središču Hercegovine, kjer sem se deset dni mudil na armijskem tekmovanju. Težko je z besedami opisati Mostar, ker ga je treba enostavno doživeti. Vsekakor pa bo eno držalo. Kadar koli se prične govoriti o Mostarju, je treba pričeti z Neretvo. In pa seveda z znamenitim mostom, ki je brez dvoma simbol tega čudovitega mesta, v katerem sta cveteli kultura in književnost v taki meri, da ga primerjajo z Beogradom, Novim Sadom in Dubrovnikom. Mesto ki je dobilo ime po tako imenovanih mostarih, ljudeh, ki so nekoč čuvali viseči most iz vrvi, je brez dvoma eno najbolj privlačnih v Jugoslaviji. In prav turizem predstavlja eno izmed najbolj pomembnih gospodarskih panog tega hercegovskega središča. Iz časov, ko so Turki večkrat vdrli v to mesto ter ga ropali, so ostali številni kulturno zgodovinski spomeniki, ki privlačijo pozornost vsa-

kega turista. Znameniti most so zgradili leta 1566. Most so gradili devet let, visok pa je 24 metrov. Danes je najbolj zanimivo gledati dečke, ki morda obiskujejo še osnovno šolo in skačejo z mostu v globoko temnozeleno Neretvo. Seveda ne zastoj. Ko se nabere največ turistov, zbirajo od njih denar, in ko ga dovolj »naberejo«, sledi atraktivni skok. Od količine nabranega denarja je seveda odvisno ali se bo deček pogljal z mostu na noge ali na glavo. In še nekaj je treba omeniti s tem v zvezi. Pravi Mostarec postane deček šele takrat, ko skoči z mostu. Takrat postane v očeh prijateljev, znancev, predvsem pa starejših »izkušenih mačkov«, odrasel mož, ki ga je treba spoštovati. V starem delu mesta je izredno zanimiv Kujundžiluk, kjer so nekoč bile kovačnice zlata in srebra, znane po vsem turškem carstvu. Nekje okrog leta 1878 je v tem delu mesta slovela pivnica, ki jo je med drugim obiskal tudi avstrijski prestolonaslednik Ferdinand. Po drugi svetovni vojni so Kujundžiluk restavrirali. Številni gostinski lokali in obrtne delavnice dajejo Mostarju turistični čar in v Kujundžiluku lahko srečaš ljudi z vseh kontinentov. Prav gotovo pa noben turist ne bo pozabil Kujundžiluka zvečer. Ze sam pogled na osvetljeni most odtehta vse dvome v to ali se je splačalo priti v Mostar ali ne. Ko že govorimo o turističnih znamenitostih Mostarja, ne smemo pozabiti na Karadžozbegovo džamijo iz leta 1557. Pravijo, da je to najlepša džamija v Hercegovini. Poseben čar ji dajejo okna z raznobarnimi stekli in pa vitek minaret. Nedaleč od Karadžozbegove džamije, pa privlači pozornost Biševičeva hiša, ki je zgrajena na dveh visokih stebrih točno nad Neretvo. Turist, ki obišče to hi-

Slikovit prizor stare ulice Mostarja

šo, lahko dobi predstavo, kako so bile hiše opremljene v turških časih, in kako so ljudje živeli v teh zgradbah. Ko sem si ogledal to znamenito hišo, je bila v njej ravno skupina »malo starejših« Američank in Nemk, ki jim nikakor ni šlo v glavo, da se morajo ob vstopu v notranjost sezuti.

Iz tipično orientalskega strega dela mesta je potrebno le nekaj minut hoje in že

si v novem delu mesta, zgrajenem po osvoboditvi, številne stolpnice, stanovanjski bloki, široke ulice in številni hoteli dajejo vedeti, da se mesto razvija in rase z izredno hitrim tempom. Prav pred nekaj dnevi se je v nova solidarnostno zgrajena stanovanja vselilo nekaj manj kot pet sto družin. Kljub temu, da mesto izredno hitro raste, pa odgovorni ljudje niso pozabili, da mora Mostar »dihati

ti«, da mu je potreben čist zrak... Lahko rečem, da si prav vsak meščan prizadeva, da bi živel v čisti zdravi sredini. Ne pravijo zaman, da je Mostar mesto zelenja. Izredno lepi parki, številni nasadi cvetic in nove površine namenjene za nasade dreves in travnate površine živo govore, da si zares prav vsi prizadevajo za to, da bi ohranili čisto okolje. Levji delež pri teh prizadevanjih ima prav gotovo organizacija združenega dela Parkovi in nasadi, ki poleg tega, da skrbi za urejenost mesta, pogozduje tudi hribe nad Mostarjem ter z zelenjem opremlja številne turistične centre ob Jadranski obali ter v notranjosti Jugoslavije, v svojem zakupu pa ima tudi camp ob izviru Bune, ki je prav gotovo eden najlepših kampov v Jugoslaviji.

V novi del mesta se izredno lepo vklaplja monumentalno Partizansko groblje in spomenik, delo poznatega beograjskega arhitekta Bogdana Bogdanovića. »Groblje« je zgrajeno tako, da gleda proti centru mesta, v sklopu tega zares edinstvenega spomenika naše revolucije, pa ima vsak padli borec svoj kamen, v katerega je vrezano njegovo ime. Celotni objekt se zajeda v vzpetino in se dviguje v terasah, po katerih vodijo kamnite stopnice na levi in desni strani, vmes pa teče voda in se zbira v malem bazenu, ki nekako simbolizira človeško oko, iz katerega tečejo solze za padlimi borci. Številni nasadi cvetic in iglavcev ter lepe poti, ki groblje spreminjajo v eno samo veliko sprehajališče, pa poudarjajo življenje. Življenje za katerega so se borili padli. In tako kljub vsej svoji tragičnosti in žalosti, ki diha iz tega spomenika prevladuje nekaka vedrina, veselje nad vsem, kar so nam priborili naši ljudje v letih največjega samoodpovrlova-

nja, trpljenja in nadčloveških muk. S tem, da je objekt obrnjen proti mestu, in da tudi mesto gleda točno vanj pa je poudarjeno še nekaj. Med padlimi in tistimi, ki uživajo v naši samoupravni socialistični domovini, bo vedno živela trdna vez, ki se bo prenašala iz rodove v rodove.

Danes je Mostar univerzitetno mesto, mesto, ki ima svoje gledališče svoj Simfonični orkester, številne kinodvorane, nov izredno lep Dom kulture in še bi lahko naštevali. Za delavce, ki so zaposleni v matalni, tekstilni, tobačni... industriji je lepo poskrbljeno tudi z rekreacijo. Olimpijski bazen in številna igrišča govore, da v mestu pod Veležem pospečajo veliko skrb rekreaciji. Eno pa je prav gotovo. Ves Mostar in z njim vred vsa Hercegovina živi za svoj nogometni klub Velež, kjer so se pred vojno zbirali hercegovski revolucionarji. Ze pred vojno je bil Velež simbol napredne misli.

JANEZ VEDENIK

OBLIŽ TERMOMETER

Stari stekleni termometri za merjenje temperature so že iz mode. Iz Švice poročajo, da so njihovi znanstveniki uspeli napraviti obliž, ki reagira na spremembe telesne temperature.

Plateno podlogo obliža premažejo s posebno kemikalijo, ki odvisno pač od temperature telesa menja barvo od bele do črne. Na škatlici z obliži pa je napisano kolikšna temperatura pomeni posamezna barva.

Domiselno, kajne?